

בעזרת השם יתברך

ספר

עצרתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה
און פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

אידיש

פרשת וישלח

תשפ"ה

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

34 Union Rd,
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

היכל הקודש

כני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגדאוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

עַנְתוּ אַמוּנָה

- א. ווי אזוי טרייבט מען ארויס שדים פון הויז?
- ב. אפֿשר שטאם איך פון נישט כש'ע עלטערן?
- ד. פארוואס דארף איך שלאפן אזוי סאך?
- ו. פארוואס פאלגט נישט דאס קינד?
- ח. ווי אזוי באוואיגט מען זיך פון די שרעקליכע טראגעדיע אין מאדאקא?

איז אַמוּנָה

- א. א גוטע וויטאמין וואס העלפט האבן קינדער
- ב. איז ריכטיג צו רופן "מאלי", פארקורצערט פון "מלכה"?
- ב. די שמחה פון אן אפֿשערן, אבער נישט זיך נאריש מאכן
- ג. לערנען מיט קינדער אַמוּנָה, איז אזוי ווי קדיש
- ד. בלייב טון פארן כלל, דאס איז אזוי ווי לערנען תורה
- ו. צניעות ברענגט א גוטע שידוך און ערליכע קינדער
- ז. זיך טענה'ען מאכט נאר ערנער
- ח. ברענגען מענטשן צום אייבערשטן, נישט צום שטעטל
- ט. שיק נישט די קינדער אין א מוסד אויף וועמען די האסט טענות
- י. מאך זיך נישט וויסנדיג פון מוחשבות וואס ווילן דיך צעברעכן
- יא. וואס טו איך ווען איינער רופֿט מיך?

סגולות געהאלפן צו ווערן מיט קינדער יב
 אז א מאמע וויל ריינע קינדער, דארף זי אויך זיין ריין יב
 נישט שיקן דאס קינד צו א פרייוואטער גערוועזער מלמד יד
 רבונו של עולם, איך האב נישט קיין געלט טו
 אוועקגעבן אייגענע פארגעניגן אז דער מאן זאל לערנען תורה טז
 אפגיסן געגל וואסער ביים בעט און עס ארויסטראגן יז
 לערנען מיט אידישע קינדער, נעמט אוועק אייגענע שוועריקייטן יז
 טראכט נישט ביי הפצה פון געלט, טראכט פון נשמות יח
 לערנען מיט תלמידות פון זיך שערן די האר נאך די חתונה יט
 קנאבל און צוקער ביי א פדיון הבן כ
 ווי מער מען דאנקט דעם אייבערשטן, אלץ מער ניסים פאסירט כא
 גוטע ווערטער פאר יעדן קינד, רעדן צו זייער נשמה כא
 א תמימות'דיגן פשוט'ן איד איז דא וואס מקנא צו זיין כב
 געמאכטע חשק, ביז עס וועט ווערן אן אמת'ע חשק כד
 באזוכן און אנרופן די עלטערן כו
 לערנסט נאך יעדן טאג דעם בלאט גמרא? כז
 וואס איז דא צו זארגן אויף פונסה? כח
 מען דארף רחמי שמים צו בלייבן ביים צדיק ל

עצתו אמונה

ווי אזוי טרייבט מען ארויס שׂדים פון הויז?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט פון מענטשן אין שול אז אין א גייע הויז געפינען זיך שׂדים, איז דא עפעס וואס איך קען טון צו דעם, זיי ארויסצונעמען פון הויז? ווען איך זיין אויפן קאוטש, שפיר איך ווי מיין הויז ציטערט און שאקלט זיך אביסל. יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

היט זיך פון פעס און מחלוקת, וועלן אלע שׂדים אנטלויפן פון דיין שטוב, און די שכניה וועט רוען ביי ענק אין שטוב. ווייל דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות קליפה חלק ב', סימן א'): "יש שׂדים שפצויים בבתים, שהם מקלקלין השלום בית", עס זענען דא שׂדים וואס געפינען זיך אין הייזער און זיי מאכן קאליע די שלום בית, "ועל ידי זה פעס וקטטות בבית", און דורכדעם איז דא פעס און קריגערייען אין שטוב, "ועקר הבית הוא האשה", דער עיקר פון די שטוב איז די ווייב, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא ב.): "ביתו זו אשתו", די ווייב איז די שטוב, "ועל כן על פי רב עקר הקטטות ממנה", דעריבער אין מערערע פעלער איז די קריגערייען פון איר,

”וְלִפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשָׂאֵר בְּנֵי הַבַּיִת, וְעַל יָדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקְּטָטוֹת וְהַמְרִיבוֹת”,
 און דורך דעם ווערט אלע קריגערייען, ”וְעַל יָדֵי זֶה בָּאִים יְסוּרִים עַל בְּנֵי
 הַבַּיִת”, און דאס ברענגט יסורים אויף די שטוב. ”וְזֶה מִפְּרֶשׁ בַּפְּסוּק”, דאס
 איז מרומוז אין די ווערטער פונעם פסוק (איוב כא, ט): ”בְּתִיָּהֶם”, זייערע הייזער,
 ”שְׁלוֹם מִפְּחָד”, זענען מיט פֿרידן פון שרעק, ”וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם
 לְבִרְכָּה”, און די הייליגע חַכְמִים זאגן (רש”י, שם): ”מִפְּחָד, אֱלוֹ שָׂדִים”, דאס
 מיינט מען די מזיקים, די שָׂדִים, ”וְזֶהוּ שְׁלוֹם מִפְּחָד”, דאס זאגט אונז דער
 פסוק, ”כִּי הַשְּׁלוֹם הַפָּךְ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשָּׂדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ: וְלֹא
 שְׂבֵט אֱלוֹק’ וְכוּ’, הִיגוּ הַיְסוּרִים”, עיין שם.

די שָׂדִים ווערן באשאפן פון כּעַס, אַזוֹי זאגט דער רַבִּי (ספר המדות אות מריבה,
 סימן טו): ”בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שָׂם הַשָּׁטָן”, דארט וואו מען קריגט זיך – איז דער
 נישט גוטער; היט זיך פון כּעַס און מַחְלָקָת וועלן אלע שָׂדִים אַנטלויפן, און
 די שְׂכִינָה וועט רוען ביי ענק אין שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אַפְשָׁר שְׂטָאָם אִיךְ פֿון נִישְׁט פֿשָׁרֵעַ עֲלֵטְעֵן?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך האב געוואלט שרייבן א זאך וואס עס איז מיר זייער נישט באקוועם און נישט
 איינגענעם. איך ווייס אז דער יצור הרע וועט מיר קיינמאל נישט אפלאזן כל זמן איך לעב,
 אבער א טרייסט האב איך אז איך האב כאטש א צדיק וואס איך קען אים דערציילן מיינע
 בלבולים. איך האב זיך אזוי שטארק צעווייגט ראש השנה ביים הייליגן רבינו'ס ציון, אז
 זיינע תלמידים זאלן צו מיר מאיר פנים זיין, און איך זאל זיך שוואל עצה זיין נאר מיט זיי.

עס איז דא א זאך וואס האט מיר אייביג געדרוקט, איך האב פֿרוּבִירט מסיח דעת
 זיין פון דעם, אבער יעצט איז דאס מיר אזוי שטארק אריין אין קאפ, און איך וויל דאס
 שוין מסדר זיין.

די זאך איז, אסאך מאל טראכט איד אז היות מיין שוויגער שטאמט פון א משפחה פון בעלי תשובה נאך פון פאר די קריג, האלט איד אין איין טראכטן אז אפּשר איינער פון די משפחה ארויף האט חתונה געהאט מיט א צווייטן ווען זיי זענען געווען אן אשתי איש, אזוי ווי מען זעט ערליכע אידישע קינדער וואס האבן חתונה בכשרות, און ליידער נאכדעם גייט געבעד אריין אין זיי א שלעכטע גייסט, זיי לאזן איבער זייער משפחה און זוכן זיך פּרעמדע גליקן רחמנא ליצלן, און די קינדער וואס ווערן געבוירן פון די צווייטע זענען נישט קיין כשר'ט קינדער, און דעריבער טראכט איד כּסדר אז אפּשר איז געווען אזא סארט מעשה ביי איינע פון די באבעס אויף ארויף, און די מחשבות גייען מיר נישט ארויס פון קאפּ.

איד טראכט אז דער ראש ישיבה שליט"א האט נישט ליב די סארט ספיקות, אויף אז מן הסתם קומט דאס פון די ווייסע יצר הרע, איד האף אז דער ראש ישיבה שליט"א האט פארשטאנען מיינע בלבולים.

יישר כח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ג' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
 לכבוד מיין ליבער הארציגער טייערער ... גרו יאיר
 איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

די מחשבות איז נישט פון די קדושה, עס איז פון דער יצר הרע וואס וויל דיך באגראבן אין עצבות ומרה שחורה, השם ירחם; איינמאל מען הויבט אן מיט די סארט מחשבות פון טראכטן אויף צוריק וכו', אויף ארויף וכו' - איז זייער ביטער.

דער רבי האט נישט ליב געהאט חכמות, אפילו די סארט חכמות וואס זעט אויס פרום און ערליך. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מד): "גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף זיך זייער היטן פון חכמות, "כי כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל, והם רק דמיונות ושטותים ובלבולים גדולים", ווייל די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הויבט אן דינען דעם אייבערשטן זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס איז דמיונות, שטותים און קאפ דרייעניש, "ואלו החכמות מפילין מאד את האדם

מֵעֲבוֹדַת הַשָּׁם", דָּאס מַאכְט אַז דָּער מְעַנְטֵשׁ זָאל אָפְּלאַזן זיין עֲבוֹדַת הַשָּׁם, "וְעַל אֱלֹהֵי הַמִּדְקָדְקִים וּמַחְמִירִים בַּחֲמֻרוֹת יִתְרוֹת עֲלֵיהֶם נֹאמֵר 'וְחֵי בָהֶם וְלֹא שְׂיָמוּת בָּהֶם', כִּי אֵין לָהֶם שׁוּם חֵיווּת כָּלָל", דִּי אַלְע וואס זענען פֿאַרנומען מיט חֲכָמוֹת און סְפִיקוֹת זענען אַלץ מְסוּפֶק צי זיי האָבן יוצא געווען די מְצוּה צי נישט - דִּי האָבן נישט קיין שׁוּם חֵיווּת, "וְתִמִּיד הֵם בְּמִרְהָ שְׁחִרְהָ, מַחְמַת שְׁנֵדְמָה לָהֶם שְׂאִינֵם יוֹצְאִים יְדֵי חוֹבְתָם בְּהַמְצוּוֹת שְׁעוֹשִׁין, וְאֵין לָהֶם שׁוּם חֵיווּת מְשׁוּם מְצוּה מַחְמַת הַדְּקִדּוּקִים וְהַמְרָה שְׁחִרְוֹת שְׁלָהֶם", זיי זענען שְׁטענדיג דעפֿרעסֿט, זיי לעבן אַלץ אין סְפִיקוֹת, און דִּי חוֹמְרוֹת וואַרפֿט זיי אַרײַן אין מְרָה שְׁחִרְהָ.

פֿרײַ זיך מיט דִּי מְצוֹת וואס דו טוֹסֿט, פֿרײַ זיך אַז דו ביסֿט אַ איד און אַז דו האָסט חֲתוּנָה געהאַט כְּדָת וְכִדִּין. ווי מער דו וועסֿט זיך פֿרײַען - וועסֿטוּ האָבן געזונֿטע מַחְשָׁבוֹת, טו אַלְעס אַבִּי צו זיין פֿרײַליך, אַפֿילוּ זיך נאַרײַש מאַכן אַבִּי זיין פֿרײַליך; שְׁמַחָה וועט דײַך בְּרַעֲנֻנְען צו דִּי העֶכְסֵטע קְדוּשָׁה, צו דִּי העֶכְסֵטע מְדַרְיָגוֹת.

דָּער אַײַבער־שְׁטֵער זָאל העֶלְפֵן זאַלֿסט האָבן העֶלְחָה אין אַלְע עֲנִינִים.

...

פֿאַרן וואס דאַרף אײַך שְׁלֵאפֿן אזוי סאַך?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד דָּער ראש ישיבָה שְׁלִיט"א,

אײַך האָב געזען אַז אויב אײַך גײ שְׁלֵאפֿן פֿרי און אײַך שְׁלֵאפֿן אַכֿט שְׁעָה בײַנאַכֿט, שְׁפִיר אײַך נאַכֿדעם גוט אַ גאַנצע טאַג; אָבער אויב גײ אײַך שְׁלֵאפֿן שְׁפֵט, אָדער אײַך שְׁלֵאפֿן ווייניגער פון אַכֿט שְׁעָה, שְׁפִיר אײַך שׁוין נישט אזוי הונדערט פֿראַצענט גוט.

פון דִּי אַנדערע זײט וויל אײַך אָבער זײער שְׁטאַרק לערנען בײַנאַכֿט, זיך מער באַפֿלײסן אין לערנען בײַנאַכֿט, בְּפִרט אַז בײַנאַכֿט איז מער רואיג. אַסאַך גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל האָבן מתמיד געווען בײַנאַכֿט, אײַך מוה־רַא"ש זכּוֹתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ. מוה־רַא"ש שְׁרײַבֿט אָבער אַסאַך מַאל נישט צו זיין קיין אויבער חֲכָם, מען זָאל היטן דִּי שְׁלֵאפֿן.

אפשר דאס אז איך דארף שלאפן אזוי סאך איז ווייל איך בין זייער מגשם? איך בין זייער צעמישט מיט דעם; וואס זאל איך טון?

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת ויצא, ז' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

רבי נתן האט אמאל געשמועסט מיט אנשי שלומינו דיבורי התחזקות, ער האט זיי מחזק געווען זיי זאלן זיך דערהאלטן מיט אלע כחות אפילו עס גייט נישט ווי מען וויל וכו'; אינמיטן האט זיך רבי נתן צופייערט און געזאגט: "פארנוואס איז רבי שמעון בן יוחאי געווען רבי שמעון בן יוחאי? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! פארנוואס איז דער אר"י הקדוש געווען דער אר"י הקדוש? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! פארנוואס איז דער בעל שם טוב הקדוש געווען דער בעל שם טוב הקדוש? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! פארנוואס איז דער הייליגער רבי געווען דער הייליגער רבי? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! און פארנוואס בין איך וואס איך בין? ווייל איך האב די מאס התחזקות"; רבי נתן האט נישט אויסקערומט די צדיקים אז זיי זענען צוגעקומען צו זייערע מדריות דורך ווייניג שלאפן וכו', נאר צוליב זייער התחזקות; ווייל דאס איז די סוד פון די צדיקים, זיי האבן זיך דערהאלטן, זיי האבן געדינט דעם אייבערשטן און זיך נישט געלאזט צעברעכן פון גארנישט.

מאך נישט נאך די צדיקים מיט ווייניג שלאפן און ווייניג עסן, מיר דארפן נאכמאכן די צדיקים מיט זייער שמחה און זייער התחזקות, ווי זיי זענען זיך מחזק; אפילו זיי שפירן ווי מען דארף זיי נישט און ווי מען איז זיי מרחק - דערהאלטן זיי זיך, זיי האבן געשפירט אין איין טאג טויזנט מאל א טעם פון שטארבן און דאך זענען זיי נישט אוועק געגאנגען פונעם אייבערשטן, מיט דעם דארף מען זיי נאכמאכן.

עַם אוֹן שְׁלֵאָף אֶבְעַר הֵיט דִּי צִיִּיט, אַיִנְעֵר דָּאַרְף שְׁלֵאָפֿן מְעַר אוֹן אַיִנְעֵר קֶען שְׁלֵאָפֿן ווייניגער, דְּעַר עֵיקֶר דָּאַרְף מְעַן הֵיטֿן דִּי צִיִּיט אוֹן זִיךְ נִישְׁט אַיִבְעַרשְׁטֵרענגֶען. דְּעַר רַבִּי זָאָגְט (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן פֶּד): "תִּקְוֹן הַגּוֹף קוֹדֶם תִּקְוֹן הַנְּפֶשׁ", אַ מְעַנְטֶשׁ דָּאַרְף אַכְטוֹנֶג גְּעֵבֶן אַז קוֹדֶם זָאל זַיִן גּוֹף זַיִן רוֹאִיג אוֹן נִישְׁט אַיִבְעַרְגֶּעשְׁטֵרענגֶט, אוֹן נָאכְדֶעם זָאל עַר אַכְטוֹנֶג גְּעֵבֶן אוֹיף זַיִן נְפֶשׁ; ווען דְּעַר יֵצֵר הָרַע זַעט אַ מְעַנְטֶשׁ וועם עַר קֶען נִישְׁט בֵּייקוֹמֶען – דְּעַר מְעַנְטֶשׁ פִּירְט זִיךְ זַיִעֵר עֵרְלִיךְ, קוֹמְט עַר צו אִים ווי אַ פְּרוֹמְעַר, עַר מֵאכְט אִים שְׁפִירֶן אַז עַר טוֹט נִישְׁט גֶענוֹג, אוֹן עַר פֶּאַרְדֵּרִיט אִים דְּעם קֶאפּ אַז עַר זָאל פֶּאַסְטֶן אוֹן טוֹן סִיגוֹפִים וְכוּ' וְכוּ'. פֶּאַרשְׁטֵיט זִיךְ אַז דְּעַר מְעַנְטֶשׁ הָאט נִישְׁט קִיין כַּח צו דְּעם, פֶּאַלְט עַר אַרָאפּ אוֹן עַר ווערט שְׁנוּאָף, עַר בְּלֵיבְט לִיגֶן אִין בְּעֵט אָן קִיין כַּח, עַר קֶען נִישְׁט נִישְׁט דֹאווענען אוֹן נִישְׁט לְעֵרנֶען, אוֹן אַזוי הָאט עַר אִים גֶּעכֶאפֶּט אִין זַיִן פֶּאַסְטֶקע.

דְּעַר אַיִבְעַרשְׁטֵעַר זָאל הַעֲלֶפֶן זָאלֶסט הָאַבֿן הַצִּלְחָה אִין אַלֶע עַנְיִנים.

פֶּאַרְוּאַס פֶּאַלְגֶט נִישְׁט דָּאַס קִינְד ?

שְׁאַלָה :

לְכַבּוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

יִישֵׁר כַּח אוֹיף דִּי גַעוואלדיגע שיעורים און בריוו, זיי זענען פֶּאַר מִיר אַ בְּחִינָה פֿון מִים קֶרים עַל נְפֶשׁ עֵיפָה, אִיד בִּין זִיךְ זַיִעֵר מְחֻזַק אוֹן אִיד פֶּאַרְבֶּעסער זִיךְ אַסאַד דוּרְךַ דְּעם.

אִיד הָאַב גַעוואלט פֶּרְעֶגֶן ווי אַזוי מְעַן קֶען וויסן אַ חִילוֹק צִי אַ קִינְד טוֹט נִישְׁט וואס מְעַן הָאט אִים גַעהייסן ווייל עס איז אִים בְּאַמַּת שְׁווער דָּאַס צו טוֹן, אַדְעַר נָאַר ווייל עַר נוצט אויס דִּי שְׁוואכקייט פֿון דִּי עֵלְטֶערן?

אִיד קֶען אַמאַל הֶעֶרן ווי דָּאַס קִינְד זָאָגְט: "טאַטי וועט הייסן צוויי דְּרִי מַאַל, אוֹן נָאַכְדֶעם וועט עַר פֶּאַרְגֶּעסֶן", אַדְעַר: "אִיד וועל וואַרְטֶן בִּין מֵאַמִּי הָאט שוין נִישְׁט קִיין כַּח, אוֹן אִיד וועל עס נִישְׁט דָּאַרְפֶּן טוֹן", ווען אִיד זַע אַז דָּאַס קִינְד טוֹט נִישְׁט וואס מְעַן הָאט אִים גַעהייסן, ווי אַזוי ווייס אִיד פֶּאַרְוּאַס עַר טוֹט עס נִישְׁט?

יִישֵׁר כַּח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת ויצא, ז' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

לערן אויס דיינע קינדער אז מען דארף פאלגן טאטע מאמע, חינוף איז
נישט גרינג אפער עס לוינט זיך צו אינוועסטירן אין דעם. קינדער וועלן
פרובירן מיט אלע וועגן זיך ארויסצודרייען פון העלפן און פאלגן, אפער
ווען די קינדער זעען אז די עלטערן זענען שטארק, די עלטערן שטייען
שטארק אויף דרף ארץ און אויף פאלגן - וועלן זיי פאלגן און העלפן.

מען דארף קענען צעטיילן שלעכט און שטרענג, שלעכט איז נישט
שטרענג און שטרענג איז נישט שלעכט, אז מען זאגט פאר די קינדער זאלן
העלפן און פאלגן, דאס איז נישט שלעכט, דאס איז ריכטיג, און אז די
קינדער וויינען און פארפירן - טאר מען נישט ווערן שוואך, נאר ווייטער
מחנך זיין צו טון וואס איז ריכטיג, אפער אין די זעלבע צייט טאר מען נישט
וויי טון קינדער, זיי אונטער רייסן, לאכן פון זיי, און זיי טשעפענען, און חס
ושלום דערשרעקן די קינדער.

פארלייג זיך אויף חינוף, דאס זאל זיין ביי דיר די גרעסטע עבודת השם.
די תורה זאגט (בראשית כח, יא): "ויקח מאבני המקום", יעקב אבינו האט
גענומען שטיינער ארום זיין קאפ, זאגן די הייליגע חכמים (בראשית רבה סח, יא):
"רבי יהודה אמר שנים עשרה אבנים נטל", יעקב אבינו האט גענומען
צוועלף שטיינער, "כף גזר הקדוש ברוך הוא, שהוא מעמיד שנים עשר
שבטים", ווייל ער האט געזען ברוח הקודש אז ער גייט אויפשטעלן צוועלף
שבטים, און פון די שטיינער האט ער געבויט די מזבח (בראשית כח, יח).

"מעשה אבות סימן לבנים" (עין פנחומא לך לך, סימן ט), יעקב אבינו לערנט
אונז, ווען א מענטש וויל דינען דעם אייבערשטן, ער וויל בויען א מזבח, ער
וויל מקריב זיין קרבנות - זאל ער אריינלייגן ארבעט אין חינוף הפנים
והפנות, די מזבח פון א איד דארף זיין זיינע קינדער, חינוף הפנים והפנות

איז די גרעסטע עבודה, דאס איז אזוי ווי מקריב זיין קרפנות, דאס איז די העכסטע עבודה. אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט: "ביי מיר איז חשוב מחנה צו זיין מיינע קינדער אזוי ווי תיקון חצות"; רבי נתן זכרונו לברכה האט געוואלט גיין שלאפן פרי צו קענען אויפשטיין זאגן תיקון חצות, אפער אזוי ווי ער האט געהאט א שטוב מיט קינדער, פלעגט ער ווארטן זיי זאלן אהיים קומען פון חדר, וואס דעמאלט פלעגט ער זיי מחנה זיין צו מאכן ברכות, ליינען קריאת שמע און אנגרייטן נעגל וואסער, און דאס האט אים געשטערט פון גיין שלאפן פרי, האט ער געזאגט אז דאס איז ביי אים אזוי חשוב פינקט ווי די עבודה פון זאגן חצות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי בארואיגט מען זיך פון די שרעקליכע טראגעדיע אין מאראקא?

שאַלָּה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

דעם פארגאנגענעם פרייטאג זענען אזוי טראגיש אומגעקומען פינף טייערע אידן פון שטאט צפת, אין א שרעקליכן עקסידענט אין מאראקא. איך פלעג דאווענען מיט זיי אין איין בית מדרש, איך האב זיי גוט געקענט און זיך געטראפן מיט זיי יעדן טאג, און איך בין געווארן שרעקליך צעטראגן און צעבראכן פון די שוידערליכע טראגעדיע.

איך מוז האבן חיזוק אנצוגיין, איך האב נישט קיין מח צו קיין שום זאך, איך שפיר ווי איך קען גארנישט טון מער.

אלע אידן אין צפת זענען שרעקליך צעבראכן פון די מעשה, פרייטאג האבן דא מענטשן געוויינט אויפן גאס. אין מקוה האב איך געהערט ווי איינער פרעגט דעם צווייטן ווי אזוי מען וועט קענען זיין פרייליך דעם שבת, און יענער האט אים געענטפערט: "מען קען נעמען עפעס א גרינע זאך, אדער קען מען זיך אנטרינקען מיט אלקאהאל", איך נעם נישט ביידע זאכן ברוד ה'.

מוצאי שבת בין איך אריבער קיין מירון און זיך אויסגעוויינט דאס הארץ ביים ציון פון רבי שמעון בר יוחאי, מיר האט מען אויסגעלערנט אז ווען עס דרוקט אויפן הארץ גייט מען צו א ציון פון א צדיק און מען גיסט זיך אויס דאס הארץ, אבער עס איז מיר נאכאלץ זייער שווער.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר עפעס מחזק זיין.

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישלח, ח' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די הייליגע חכמים זאגן (שבת קנ.): "אחד מבני חבורה שמת תדאג כל החבורה כולה", ווען איינער פון די חבורה גייט אנוועק פון די וועלט דארפן אלע תשובה טון; אריינכאפן גוטע זאכן, מצות ומעשים טובים, וואס מען וועט מיט נעמען אויף אייביג.

מוהרא"ש זאגט, ווען מען הערט די נייעס אז דער איז געשטארבן, יענער איז געשטארבן - זענען דא מענטשן וואס טראכטן 'עס איז דא א חברה של מתים', א חברה שטארבערס, אנשטאט תשובה טון און טראכטן 'ווער ווייסט ווער איז דער קומענדיגער אין די רייע? בין איך אין די רייע?' טרייבט מען אנוועק די מחשבות, און מען טראכט 'די זאכן פאסירן נאר מיט די חברה שטארבערס. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שם, לא): אויפן פסוק (תהלים מד, יד): "זוה דרכם כסל למו", דאס איז זייער נארשע וועג, זיי רעדן פון שטארבן אבער זיי טראכטן אז דאס האט נישט מיט זיי.

וואויל איז דער מענטש וואס ווען מען הערט וואס פאסירט אויף די וועלט טוט מען תשובה, און מען הויבט אן לעבן מיט תכלית. אזוי ווי עס שטייט (קהלת ז, ב): "טוב ללכת אל בית אביל" עס איז גוט צו גיין מנחם אביל זיין, "מלכת אל בית משתה", ווי צו גיין צו חתונות, "באשר הוא סוף כל

הָאָדָם", אַזוּי פֶּאֶרְשֵׁיט ייט מֶעַן וָאָס אִיז דָּעַר סוֹף פּוֹנְעֵם מְעַנְטֶשׁ, "וְהָיִי יִתְּן אֶל לְבוֹ", און מֶעַן טוֹט תְּשׁוּבָה.

זַע צו לְעֵרְנֵעֵן יַעֲדֵן טָאג מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, הִלְכָה וְאַגְדָּה, און זַיִי זַיִי מִתְבוֹדֵד. דָּעַר רַבִּי הָאָט גְּעֻזְאָגֵט (תַּיִי מוֹהֲרֵן, סִימֵן שְׁנֵד): "אִוִּיף צְנוּיִי פִיתוֹת מְעַנְטֶשֶׁן הָאָב אִיךְ גְּרוּיִס רַחֲמֵנוֹת, אִוִּיף דִּי מְעַנְטֶשֶׁן וָאָס זַענְעֵן נִישְׁט מְקוֹרֵב גְּעוֹוֶאָרֵן צו מִיר און אִוִּיף דִּי מְעַנְטֶשֶׁן וָאָס הָאָבֵן יֵא גְעוֹוֶאָסֵט פּוֹן מִיר אָבְעַר הָאָבֵן מִיךְ נִישְׁט גְּעַפְאָלֵגֵט, ווייל אִיךְ ווייס אַז עֵס וועט קוּמֶען אַ צַיִיט ווען מֶעַן וועט לִיגֵן מִיט דִּי פִיס צוּם טִיר, דְּעַמְאָלֵט וועט דָּעַר מְעַנְטֶשׁ גְּרוּיִס חֲרָטָה הָאָבֵן פֶּאֶרְוֹאָס עַר אִיז נִישְׁט מְקוֹרֵב גְּעוֹוֶאָרֵן צו מִיר און פֶּאֶרְוֹאָס עַר הָאָט מִיךְ נִישְׁט גְּעַפְאָלֵגֵט, ווייל אִוִּיב וואָלֵט עַר גְּעוֹוֶען מְקוֹרֵב צו מִיר און מִיךְ גְּעַפְאָלֵגֵט, וואָלֵט נִישְׁט גְּעוֹוֶען קִיִּין דְּרָגָא אִוִּיף דָּעַר וועלֵט וָאָס עַר וואָלֵט נִישְׁט צוּגְעֻקוּמֶען דְּעַרְצוּ, אָבְעַר דְּעַמְאָלֵט וועט שוּיִן גְּאַרְנִישְׁט נוצֵן, עֵס וועט שוּיִן זַיִין צו שְׁפֻעַט".

דָּעַר אִיבְעַרְשֵׁט עַר זַאל הַעֲלֵפֵן זַאלֵסֵט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין אֶלֶע עֲנִינִים.

...

איִשׁ אַמוֹנוֹת

א גוטע וויטאמין וואס העלפט האבן קינדער
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

פארלירט זיך נישט, איר וועט האבן קינדער.

עס איז דא א גוטע וויטאמין וואס העלפט האבן קינדער, די וויטאמין
געמט מען דריי מאל א טאג; אינדערפרי, מיטאג און פארנאכטס; די
וויטאמין פון תודה והודאה, דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן.

יעדן טאג אינדערפרי זאלט איר זאגן: "שפח אייבערשטער פאר אלעס
וואס דו טוסט מיט מיר, שפח אייבערשטער פאר אלעס גוטס וואס דו
מאכסט מיט מיר, שפח אייבערשטער פאר דינע חסדים, שפח אייבערשטער
אז דו גייסט מיר איין טאג געבן א זיסע צוקערדיגע בעבי".

דאנקען און לויבן עפנט אויף די הימל פאר ישועות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איז ריכטיג צו רופן "מאלי", פארקורצערט פון "מלכה"?
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מזל טוב פאר דיין נייע געבוירענע מיידל בעבי רחל מלכה תחני, דער
אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זען נחת ביי דעם קינד און ביי אלע קינדער,
אינאיינעם מיט דיין ווייב געזונטערהייט.

בנוגע די פראגע אז דיין ווייב וויל רופן דאס קינד מאלי, אין קורצן פון
מלכה, און די ווילסט בשום אין אופן רופן די האלבע נאמען, די שפירסט ווי
מאלי איז נישט מלכה, די שפירסט נישט קיין געפיל צו די נאמען; מוהרא"ש
זאגט עס איז א זאך וואס דארף נישט באדערן, מען קען רופן אזוי און מען
קען רופן אזוי, דאס איז נישט א זאך וואס דארף שטערן דעם מענטש.

די שרייבסט אז עס באדערט דיר וכו'; וואס זאל איך דיר זאגן, דער רבי
האט געזאגט: "אויב באדערן, באדערט מיר אסאך זאכן, במילא באדערט
מיר גארנישט"; מיט דעם דיבור קען מען זיך גרינג ארויסדרייען פון די
ווייטאג וואס מען ליידט בזה העולם, מען זאל זיין א מותר, מען זאל נישט
מאכן קיין עסק פון גארנישט.

לויף צוריק צום משניות, נעם א משניות און לערן בקול און מיט א זיסע
תנועה, דאס וועט דיך פרייליך מאכן און מיט די צייט וועט די זאכן פון ווי אזוי
מען זאל רופן די נאמען - נישט באדערן, די תורה וועט דיך פרייליך מאכן.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

די שמחה פון אן אפשערן, אבער נישט זיך נאריש מאכן
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
מרת ... תחני

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מאכן פיאות פאר א קינד איז א גרויסע שמחה, אבער דאס מיינט נישט אז מען זאל זיך נאריש מאכן. באקט א קעיק, און רופט נאר די עלטערן; אייערע עלטערן און אייער מאן'ס עלטערן - זאלן בענטשן דעם קינד.

דער מנהג איז, מען שטייט אויף פרי, גלייך נאכן דאווענען מאכט מען פיאות, די עלטערן ווינטשן ברכות און מען גייט אין חדר, מען וויקלט אין דעם קינד אין א טלית ער זאל זיך היטן די אויגן, דער מלמד זאגט מיטן קינד די א-ב און ער שמירט אן די א-ב מיט האניג, און דער קינד לעקט די האניג אויף די א-ב און טיילט גוטע זאכן פאר די חברים.

די געלט וואס מען וויל אויסגעבן צו מאכן טייערע פעקלעך, טייערע סעודות - געבט מען פאר צדקה לזכות דעם קינד, מען געבט דאס פאר די חדר וואו דער קינד גייט לערנען וכדומה.

מאכט זיך נישט נאריש מיט געפעלן פאר די געשוויסטער, מאכט נישט נאך אלע אמעריקאנע מנהגים. אפשען איז א טאג פון תודה והודאה, דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז מען איז זוכה צו מאכן הייליגע פיאות פאר די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

לערנען מיט קינדער אמונה, איז אזוי ווי קדיש

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

מרת ... תחי'

איך וויל אייך טרייסטן אויף די פטירה פון אייער גרויסן טאטן, 'המקום ינחם אתכם', דער אייבערשטער זאל אייך טרייסטן, 'בתוך שאר אבלי ציון וירושלים', איר זאלט נישט וויסן פון קיין צער און קיין ווייטאג.

אייער טאטע איז געווען א גרויסער צדיק, זיין פטירה איז א פארלוסט פאר אונז אלעמען, ער האט זיין גאנץ לעבן נאר עוסק געווען אין תורה און תפלה בתמימות ופשיטות. די לעצטע פאר יאר האבן מיר זיך באקענט (דורך

אייער שידוך), ווען איך בין געקומען קיין ארץ ישראל האבן מיר זיך געטראפן, ער האט זיך זייער מחי' געווען מיט די ספרים פון מוהרא"ש, דאס האט אים געגעבן חיות ביז די לעצטע טאג אין לעבן.

מיטן ארבעטן אין בית פיגא, לערנען מיט די קינדער די אמונה, און זיי ווייזן די שיינקייט פון צניעות, דאס שיינקייט פון גיין אין די וועג פון תורה - וועט איר מאכן א נחת רוח פאר זיין נשמה, און דאס וועט אים ארויפטראגן העכער און העכער, דאס איז אזוי ווי קדיש; לערנען מיט קינדער אמונה איז 'תגדל ויתקדש שמייה רבה', וואס מאכט אן עליה פאר די נשמה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זוכה זיין צו זרע של קיימא און צו הצלחה בכל ענינים.

...

בלייב טון פארן כלל, דאס איז אזוי ווי לערנען תורה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרוי יאיר, קרית ברסלב ליבערטי

האסט מיר געפרעגט אויב דו קענסט גיין אין כולל אנשטאט פארברענגען די יארן וכו'; בלייב טון פארן כלל, דאס איז אזוי ווי לערנען תורה. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ברכות ה, א): "העוסק בצורכי ציבור", דער וואס טוט פארן כלל, ער העלפט אידישע קינדער - "כעוסק בדברי תורה", רעכנט מען אים אזוי ווי ער לערנט תורה.

איך ווייס אז דו טראכסט וואס טו איך שוין? מיט וואס גייט מיר אריבער מינע יארן? זאג נישט אזוי, ווייל די הייליגע חכמים זאגן (בראשית רבה סב, ב): "כד דמך רבי אבהו", ווען רבי אבהו איז נפטר געווארן, "אחזו ליה תלת עשרי נהרי אפרסמון", האט אים דער אייבערשטער געוויזן דרייצן טייכן פון שמעקעדיגע אויל וואס פליסט, "אמר להון אלין דמן", האט רבי אבהו געפרעגט, פארנועם איז דאס אנגעגרייט? "אמרו ליה, דיך", האט מען אים געזאגט, דאס אלעס איז פאר דיר, האט רבי אבהו זיך פארוואונדערט און

געפֿרעגט: "אמר, אלין דאבהו", דאס איז פאר מיר? (ישעיה מט, ד): "ואני אמרתי לריק וגעתי" איך האב געמיינט אז איך האב זיך אומזיסט געפלאגט, "לתהו והכל כחי כליתי", און אויסגעגעבן מיינע כחות פאר גארנישט און פאר נישט. פֿרעגט דער הייליגער ישמח משה זכותו יגן עלינו (פרשת חיי שרה, דבור המתחיל בשיבה טובה), ווי קען זיין אזא זאך אז דער הייליגער רבי אבהו זאל זאגן אזעלכע ווערטער, אז ער האט זיך אומזיסט געפלאגט און זיך וואונדערן אויב ער האט עפעס גוטס געטון אין לעבן?

זאגט דער הייליגער ישמח משה, רבי אבהו איז געווען פארנומען דורכאויס זיין לעבן ביי די רעגירונג, ער איז געקומען און געגאנגען שותדלן לטובת הכלל, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (פתיבות יד), זיי פלעגן זינגען פאר אים: "רבא דעמיה" וכו', ער האט אסאך צייט אנוועק געגעבן, און דאס האט אים אויסגעזען ווי ביטול תורה; דאס איז וואס רבי אבהו האט זיך געוואונדערט, "ואני אמרתי לריק וגעתי", ער האט נישט געטראכט אז די אלע עסקנות איז אזוי חשוב; זאגט דער הייליגער ישמח משה: "אבל באמת מצוה גדולה מאוד", עס איז זייער א גרויסע מצוה, "דצרכי רבים הוא", צו העלפן און טון פארן רבים, "והוא נותן שלמות לנפש", און עס איז א טובה פארן מענטש, "כמו לימוד התורה", אזוי ווי לערנען תורה; דאס האט ער נישט געוואוסט.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן, דוד המלך האט דאך געדארפט טון פארן כלל, א קעניג דארף זארגן פאר די מענטשן פאר פֿרנסה און פאר אלעס, זאגן די הייליגע חכמים (ברכות ג): "כנור היה תלוי למעלה ממטתו של דוד", דוד המלך האט געהאט א פידל וואס האט געהאנגען העכער זיין בעט, "וכוון שהגיע חצות לילה", און ביי חצות - "בא רוח צפונית ונושבת בו, ומנגן מאליו", האט די פידל געשפילט, און דוד המלך האט זיך אויפגעוועקט, "מיד היה עומד ועוסק בתורה", און א גאנצע נאכט האט ער געלערנט, "עד שעלה עמוד השחר", ביז פארטאגס, "כוון שעלה עמוד השחר נכנסו חכמי ישראל אצלו", ווען עס האט אנגעהויבן טאגן זענען אריין צום קעניג די חכמים, "אמרו לו, אדונינו המלך, עמך ישראל צריכין

פרנסה", מען האט גערעדט מיטן קעניג וואס מען קען טון אז עס זאל זיין פרנסה, "אמר להם. לכו והתפרנסו זה מזה", און דוד המלך האט זיי געגעבן עצות; ביינאכט האט ער געלערנט און זיך מתבודד געווען, און בייטאג האט ער געטון פאר אידישע קינדער.

לייג זיך פרי, און שטיי אויף גאר פרי, און לערן שיעורים פסדרן בכל התורה כולה, און אויך זאלסטו זיך מתבודד זיין. גיי אין וואלד, רעד זיך אויס צום אייבערשטן, שריי אויס דיין הארץ, קרעכץ זיך אויס, און דאווען פרי, און נאכדעם זאלסטו טון פארן פלל, און חס ושלום אפלאזן די הייליגע ארבעט פון בויען מוסדות, בויען די שטעטל - וואס טראגט דעם הייליגן רבינוס נאמען.

איך האב נאך אסאך צו שרייבן אין דעם ענין. מיין זיידע, הרב החסיד רבי אלחנן טייטלבוים זכרונו לברכה, נאכן קריג ווען מען איז געקומען קיין אמעריקע, האט ער געוואלט גיין אין כולל, דער רבי זכותו יגן עלינו פון סאטמער האט אים געמאכט א חשבון ויפיל שעה מען קען לערנען אן גיין אין כולל, זיבן שעה קען מען לערנען אינאיינעם מיט ארבעטן.

איך דארף מקצר זיין, איך דארף לויפן צו די בחורים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

צניעות ברענגט א גוטע שידוך און ערליכע קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... תחילתו, תלמידה בית פיגא

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זוכט אייך נישט קיין צרות, זוכט אייך נישט קיין פראבלעמען, קוקט נישט אויף פּרעמדע בחורים און מענער, וואס דארפט איר צרות? אז איר גייט אין גאס אדער איר פארט מיט די באס - זאלט איר נישט קוקן אויף פּרעמדע, אזוי וועט איר זיין אפגעהיטן פון צרות.

אז איר וועט זיך פירן בצניעות - וועט איר באקומען א גוטע חתן און זוכה זיין צו ערליכע קינדער. די הייליגע חכמים זאגן (מגילה יג:): "בשכר צניעות שהיתה בה ברחל זכתה ויצא ממנה שאול", רחל אמנו האט זוכה געווען אז פון איר איז ארויסגעקומען דער גרויסער צדיק שאול המלך, וויבאלד זי האט זיך געפירט בצניעות, "ובשכר צניעות שהיה בו בשאול זכה ויצאת ממנו אסתר", און שאול המלך האט זוכה געווען - דורכדעם וואס ער האט זיך געפירט בצניעות - אז פון אים איז ארויסגעקומען די גרויסע צדיקת אסתר המלכה, און דער רבי זאגט (ספר המידות אות בנים, סימן ט): "הצניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים", א פרוי וואס גייט אנגעטון צניעות/דיג וועט זוכה זיין צו גוטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זיך טענה'ען מאכט נאר ערגער

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דיין ווייב שרייט אויף דיר - איז א סימן אז עפעס טוט איר וויי; זאלסטו איר נישט מוסר זאגן און מער וויי טון, און אז זי שרייט ווען דיין קינד הערט - זאלסטו איר נישט זאגן מוסר אז דאס איז נישט גוט פאר די חינוך פון די קינדער, ווייל דאס וועט איר מער אויפֿרעגן, זאלסטו איר גלייך איבערבעטן.

בנוגע גיין שלאפן פרי, זי טענה'עט אז עס איז צו פרי; מיין ליבער ברודער, מיין הארציגער חבר, רעד צו דיין ווייב שיינ און הארציג, געב איר גוטע ווערטער און טענה נישט מיט איר, וועט זי נישט זיין ברוגז אויף דיר.

גיי שלאפן פרי, אזוי וועסטו קענען אויפשטיין גאר פרי זאגן תיקון חצות און לערנען די הייליגע תורה. אבער פארגעס נישט צו געבן צייט פאר

דיין ווייב, רעדן מיט איר און איר מ'פייס זיין זכו'. מוהרא"ש דערצייילט פון די וואונדערליכע חכמה פון דעם צדיק רבי אברהם בן רבי נחמן זכר צדיק לברכה, ער האט געהאט א דרך פון פרישות, ער פלעגט נעלם ווערן פון שטוב במשך די וואך, און נאר אהיים קומען שבת. דאס פלעגט שטערן זיין ווייב, אבער ווען ער איז אהיים געקומען האט ער אזוי שיינ און הארציג גערעדט צו איר, אז זי האט זיך זייער באוואיגט און צוריק פרייליך געווארן, ויהבן למעשה.

טענה נישט מיט דיין ווייב, מוהרא"ש האט אונז אנדעק געשטעלט א יסוד נישט צו טענה'ען מיט די ווייב. טענה'ען מאכט ערגער, א ווייב דארף מען געבן גערעכט און געבן אסאך גוטע ווערטער, און אז עס טוט וויי זכו' - נעמט מען עס אן פאר פפרת עוונות. חכמינו זכרונם לברכה דערצייילן (יבמות סג.): "רבי חייא הוה קא מצערא ליה דביתהו", רבי חייא'ס ווייב פלעגט אים זייער אסאך מצער זיין, מיט דעם אלעם: "כי הוה משפח מידי", ווען ער פלעגט זען א גוטע זאך וואס זיין ווייב האט ליב, "ציייר ליה בסודריה, ומייתי ניהלה", פלעגט ער איר דאס אהיים ברענגען. פארצייילט די גמרא, רב האט געפרעגט פון רבי חייא: "הא קא מצערא ליה למר", זי איז דאך דיך מצער, פארן וואס ברענגסטו איר די גוטע זאכן? האט אים רבי חייא געענטפערט: "דיינו שמגדלות בנינו", מיר איז גענוג אז זי ראטעוועט מיך פון עבירות, "ומצילות אותנו מן החטא", און זי ציט אויף די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ברענגען מענטשן צום אייבערשטן, נישט צום שטעטל

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

שלעפ נישט קיין מענטשן צום שטעטל און רעד נישט קיינעם צו אריינצושיקן די קינדער ביי אונז, אז דו ווילסט העלפן - נעם א זעקל

ספרים און גיי הפצה; מיטן ציל צו ברענגען מענטשן צום אייבערשטן, נישט צו ברענגען מענטשן וואוינען ביי אונז וכו', עס קומט נישט ארויס קיין גוטס פון דעם, נישט דאס האט מוהרא"ש געוואלט, מען זאל שלעפן מענטשן צו אים; מוהרא"ש האט געוואלט צוציען די גאנצע וועלט צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

שיק נישט די קינדער אין א מוסד אויף וועמען דו האסט

טענות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ב' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב געהאט א מעשה, א משפחה האט געהאט טענות אויף אונזער מוסד, זיי האבן נישט אויפגעהערט מיט טענות, האב איך געבעטן די עלטערן און געזאגט: "הערט אויס וואס איז ריכטיג, ענדערש נעמט ארויס די קינדער און לייגט זיי אין א מוסד וואס ענק האלטן אז דארט געבט מען א גוטע חינוך, ווי איידער צו האלטן ביי אונז, און שפעטן טאג און נאכט פון די מוסד", ווייל קינדער ווערן צעמישט פון דעם, זיי פארמאכן זיך, יארן יארן וועט נעמען זיי זאלן קענען געהיילט ווערן.

קינדער קענען נישט נעמען קיין מחלקת און ליצנות, אינעם קינד'ס מח איז דא דריי מענטשן; זיין טאטע, זיין מאמע און זיין רבי אדער טיטשער; דאס קינד דארף שפירן ווי אלע זענען בשלום, אלע ארבעטן אינאיינעם.

איך זאג דיר אויך, עס איז געזונט זאלסט זיך אנוועק ציען פון שטעטל. האב נישט מורא, ביסט נישט דער ערשטער און נישט דער לעצטער, טו עס פאר דיינע קינדער, ווי איידער חזק מאכן.

איך מיין עס מיט אן אמת.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מאך זיך נישט וויסנדיג פון מחשבות וואס ווילן דיך

צעברעכן

פעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ג' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... גרו יאיר

איך זע דיין גליון "טעראפי", עס איז הערליך שיין. אויף הער איך הערליכע גריסן אויף דעם גליון, מענטשן זענען זיך זייער מחי', עס לייזט זיי אויס פון זייער אייגענע גלות, מענטשן ווארטן א גאנצע וואך אויף די גליונות.

גיי אן מיטן פארשפרייטן דעם רבינ'ס עצות, מאך זיך נישט וויסנדיג פון די מחשבות וואס ווילן דיך צעברעכן, אז עס איז א שאד די ארבעט, און יוער ליינט עס דען? און יוער דארף עס דען? ווייל די אלע מחשבות גייען אריבער אויף אלע מדפיסים און אלע מפיצים, דער סמ"ך מ"ם וויל זיי צעברעכן, ער וויל זיי מחליש דעת זיין, כדי אפצושטעלן דאס פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס עצות וואס ברענגט די גאולה.

געדענק וואס צדיקים זאגן, זיין א מסתפק במעוט איז נאר ביי גשמיות, ביי וועלטליכע געברויכן, אבער ווען עס קומט צו עבודת השם און צו פארשפרייטן די שטויב פון די צדיקים - דארט דארף מען גיין מער און מער, קיינמאל נישט זיין צופרידן, מען דארף טראכטן וואס נאך מען קען טון לאוקמא שכנתא מעפרא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס טו איך ווען איינער רודפ'ט מיך?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ג' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לקבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

בנוגע דער וואס רודפ'ט דיך וכו'; דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רעז), מחלקת קען נאר זיין ווען ביידע ווילן די מחלקת, דער רבי געבט א משל, ווען איינער גראבט אן אונטערגרוב אונטער דעם חכר'ס הויז, אויב וועט ער אויף גיין גראבן אנטקעגן יענעם - וועט דער וואס וויל אונטער גראבן גרינג אויספירן און ענדיגן די מחתרת, וואס וועט אבער זיין אויב דער חכר וועט שטיין און גיסן זאמד און מאכן מיט די זאמד א בערגל? וועט ער מיט דעם צעשטערן יענעמ'ס פלענער, דער שונא וועט נישט קענען אנקומען צו אונטער גראבן, "כמו כן", אזוי אויף זאגט דער רבי, "אין לעמד כנגד השונאים לעשות כנגדם", מען זאל זיך נישט קעגן שטעלן די פיינט, טון קעגן זיי, ווייל ווען מען קריגט זיך צוריק מיט זיי - איז דאס אזוי ווי מען העלפט דעם שונא גראבן די מחתרת, נאר מען זאל גיסן זאמד. דאס איז וואס מען בעט ביים דאווענען "ונפשי כעפר לכל תהי'", הייליגער באשעפער איך זאל זיין אזוי ווי זאמד, וויפיל מען וויל מיר אונטער גראבן זאל איך זיין אזוי ווי מען גיסט זאמד, איך זאל זיך נישט צוריק קריגן.

דער רבי לערנט אונז, ווען מען האט מחלקת - זאל מען זיך נישט קריגן, נאר יעדן דן זיין לפי זכות, "ולעשות להם כל הטובות", און טון מיט זיי אלע טובות, "בחינות", אזוי ווי מיר דאווענען און בעטן: "ונפשי כעפר לכל תהי'", מיר זאלן זיין אזוי ווי די זאמד, "כמו העפר", אזוי ווי זאמד, "שהכל דשין עליה", אלע טרעטן אויף איר, "והיא נותנת להם כל הטובות", און די זאמד געבט צוריק אלע טובות, "אכילה", עסן קומט פון דער ערד, "ושתייה", טרינקען קומט פון דער ערד, "וזהב", גאלד, "וכסף", און זילבער, "ונאבנים טובות", און שיינע שטיינער, "הכל הנה מן העפר", אלעס קומט פון דער ערד, און אז מען טרעט אויף דער ערד און מען ווארפט מיסט אויף דער ערד, מען שפייט אויף דער ערד, וואס טוט דער ערד? זי געבט ארויס נאר גוטס,

"כמו כן", אזוי דארפן מיר זיך פירן מיט די פיינט, "אף על פי שהם חולקים עליו", אפילו זיי קריגן זיך און רעדן שלעכטס, "ומבקשים רעתו", און זוכן ווי מען קען שלעכטס טון, "אף על פי כן יעשה להם", דארף מען צוריק טון, "כל הטובות", נאר טובות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

סגולות געהאלפן צו ווערן מיט קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ג' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

שטארקט אייך, גלייבט אינעם אייבערשטן אז איר וועט זוכה זיין צו האבן קינדער; איך בעט אייך זייער, פארלירט זיך נישט, ווייל אט אט קומט אייער ישועה.

מאכט אייך א שיעור אין לערנען די מעשיות פון רבי'ן, סיפורי מעשיות, דער רבי זאגט (חיי מוהר"ן, סימן כה) אז דאס איז מסוגל צו האבן קינדער. און אויך זאלט איר זיין פרייליך, ווייל אמאל קען די אנגעצויגנדייט און געוועזנדייט צוריק האלטן פון האבן קינדער, זייט פרייליך, טאנצט יעדן טאג מיט פרייליכע מוזיק, דאס וועט ברענגען די ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אז א מאמע וויל ריינע קינדער, דארף זי אויך זיין ריין

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ג' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

מרת ... תחי'

איך האב אייך געשריבן ערב ראש השנה א בריוו [דער בריוו איז

בייגעלייגט צום סוף פון דעם ברייוו], חיזוק אויף נישט האבן א טעלעפאן, איך ווארט צו הערן ווי אזוי איר האט עס אנגענומען.

אייערע קינדערלעך זענען אזוי ליכטיג, הייליג און ריין, און אז זיי זאלן ווייטער אויסוואקסן ריין דארף די מאמע אויף זיין ריין. ווען קינדער זענען קליין זעט מען נישט אן דעם אמת וואס וועט זיין מיט זיי שפעטער, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סג, י) ווען קינדער ווערן בחורים, דעמאלט הויבט זיך אן די שייד וועג, זעקב איז געגאנגען צו די תורה, און עשו צו די טומאה רחמנא לצלן; און אז א מאמע וויל די קינדער זאלן אויסוואקסן ערליך, הייליג און ריין - דארף זי אויף זיין ריין.

איך האב אן אינטערעס אז איר זאלט נישט האבן קיין סמארטפאון, די אינטערעס איז אז עס זאל זיך ציען ערליכע דורות ביי ענק. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

[דער ברייוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע ברייוו באציט זיך:

איר האט ליכטיגע קינדער, ווארפט אוועק די סמארטפאון

פאר זיי

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים וילך, כ"ב אלול, שנת תשפ"ד לפרט קטן מרת ... תחני'

לכבוד די גייע יאר זאלט איר אוועק ווארפן די סמארטפאון, עס איז נישט גוט פאר אייך צו האבן א סמארטפאון; איר האט ליכטיגע קינדער, איר טארט עס נישט טון פאר זיי.

איך ווייס אז עס איז זייער א שווערע נסיון, איינמאל מען האט דאס און מען איז צוגעקלעבט צו דעם וכו', מיט חבר'טעס וכו' - איז זייער שווער דאס אפצולאזן, אבער גלייבט מיר, דאס איז נאר ווילאנג מען האט דאס, די רגע וואס מען ווארפט אוועק די טעלעפאן - ווערט מען א באפרייטער מענטש.

איך געדענק נאך יארן צוריק ווען איר זענט געווען אזוי שטארק, איר

האט געהאט שטארקע פּריןציפּן נישט אריין צו נעמען אין שטוב א לעפּטאפּ וכו'; לְכַבֹּד דִּי נִייעַ יָאָר זאַלט איר אַוועק וואַרפֿן די סמ'טעלעפּאָן.

אויף זאַלט איר זיך מתבּוֹדד זיין אויב די תּכּר'טעס וואס איר האט וכו' - זענען גוט פאַר אייך, אויב עס פּרענגט אייך צו זיין אַ בעסערע מאמע, אַ בעסערע ווייב; נאַר מיט התבּוֹדדות ווייסט מען אויב מען גייט אויף אַ גוטע וועג.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן אַ פּתיכה וּחתימה טובה, אַ גוט געבענטשט יאר.

[...]

נישט שיקן דאס קינד צו אַ פּריוואטער נערוועזער מלמד
בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ד' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
מרת ... תחני', בית שמש

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

לדעמי זאלט איר מער נישט שיקן אייער קינד צו לערנען פּריוואט ביי יענעם; אַ מלמד וואס שרייט אויף אַ יונג קינד פון פּתּה ב' וואס דאַרף צולערנען עברי: "גיי אהיים, און קום צוריק מיט דיין מאמע לערנען" - איז נישט פּדאי צו שיקן צו אים; ענדערש זאל מען אים לאזן אין שטוב, אים אויפבויען, ווי שיקן צו אַ נערוועזער מלמד.

עלטערן דאַרפֿן אסאך וויינען צום אייבערשטן אויף ערליכע קינדער. מען האט געפּרעגט דעם הייליגן חתם סופּר זכותו יגן עלינו ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו אַזעלעכע גוטע קינדער, האט דער הייליגער חתם סופּר זכותו יגן עלינו געענטפּערט: "יעדע נאכט בשעת איך האב געזאגט תיקון חצות האב איך אַנגעפילט אַ כּוּס מיט טרערן, איך האב געבעטן פאַר גוטע קינדער"; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז זוכה צו ערליכע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאַלט האפֿן הצלחה אין אַלע ענינים.

...

רבונו של עולם, איך האב נישט קיין געלט

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרֻשַׁת וַיִּצְאָ, ד' כסליו, שְׁנַת תִּשְׁפֹּה"ה לַפְּרָט קָטָן
מֵיין טייערער ... נרו יאיר

א איד טאר זיך נישט פארלירן, און זיכער א ברסלב'ער חסיד טאר זיך
נישט פארלירן, נאר גלייבן אז אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט,
דער אייבערשטער מאכט נישט קיין שלעכטס.

דו שרייבסט מיר אז דו האסט תְּרַטָה פארן אַוועק גיין פון דיין חסידות
און מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן, נאכדעם וואס דו מוטשעסט זיך אזוי
שטארק אין פֿרַנְסֶה, דו ווערסט דערטראנקען אין דייע חובות; וואס זאל
איך דיר זאגן, איך בין דיר דן לִפְּי זְכוּת, די חובות וואס דו האסט און די
פֿרַנְסֶה וואס דו האסט נישט, האסט נישט קיין געלט פאר דיין משפּחה - דאס
צעדרוקט דיר, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עירובין מא:): "עניות
מעביר את האדם על דעתו ועל דעת קונו", מען פארלירט די שכל, מען
הויבט אן האבן קשיות אויפן צדיק און אויפן אייבערשטן.

טייערער ברודער, איך בעט דיר ברחמים, האב נישט קיין קשיות אויפן
אייבערשטן, און האב נישט תְּרַטָה אז דו ביסט מקורב צום צדיק; וואס
ווייסטו וואס וואלט געווען מיט דיר אן דעם צדיק? ווי דו וואלסט געווען
אַנעם רבי'ן? מה-דאך מיטן רבינ'ס התחזקות איז ביטער שווער, וואס וואלט
געווען אַנעם רבי'ן?

איך בעט דיר זייער, האב נישט קיין קשיות אויפן אייבערשטן, האב
נישט קיין קשיות אויף די אמונה. דער אייבערשטער מאכט נישט קיין
עולות, דער אייבערשטער מאכט נאר גוט, אלעס וואס דער אייבערשטער
טוט איז בצדק ובמשפט, בחסד וברחמים.

גיי אין א שטילע ווינקל און וויין זיך אויס צום אייבערשטן, זאג: "רבונו
של עולם, איך בין אזוי צעבראכן, איך האב נישט קיין געלט, איך האב
אזויפיל חובות, איך האב נישט קיין מנוחה, איך האב נישט קיין מח, אזויפיל
פֿרַנְסֶה האב איך שוין געהאט און מען זאגט מיך אפ, איך בעט דיר זייער,

זיי מיר מוחל, איך טו תשובה אויף אלע מיינע זינד, נעם אן מיין תשובה, און געב מיר שפע, העלף מיר איך זאל קענען מפרנס זיין מיין פאמיליע". דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

אָוועקגעבן אייגענע פארגעניגן אז דער מאן זאל לערנען

תורה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ד' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
מרת ... תחני'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר זענט אזוי גליקליך, איר האט א מאן וואס לערנט תורה און דינט דעם אייבערשטן; עס איז טאקע שווער ווען מען זעט ווי די חבר'טעס פארברענגען מיט די מאן, זיי גייען און קומען וכו', און אייער מאן לערנט און לערנט, איר גייט אליין, איר קומט אליין, אבער אז מען טראכט פון תקלית, וואס בלייבט פונעם מענטש? נאר די תורה, נאר די עבודת השם, און דאס גרויסע שרר וואס די פרויען באקומען פארן העלפן דעם מאן לערנען תורה. אזוי ווי דער הייליגער רבי עקיבא האט געזאגט פאר זיינע תלמידים (פתובות סג): "שלי ושלכם שלה הוא", מיין גאנצע תורה און ענקער גאנצע תורה - איז אלעס בזכות מיין ווייב; זי האט מותר געווען אויף אירע פארגעניגן אז איר מאן רבי עקיבא זאל לערנען תורה.

איך וועל מחזק זיין אייער מאן ער זאל מאכן צייט פאר אייך וכו', אבער אייך בעט איך איר זאלט זיך שטארקן און אנוועק קוקן אויף די אייגענע פארגעניגן אבי אייער מאן זאל קענען לערנען תורה, וועט אייך גוט זיין בזה ובכא, איר וועט געהאלפן ווערן מיט אלע ישועות, "וימלא השם כל משאלות לבך".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

אָפּגיסן נעגל וואסער ביים בעט און עס אַרויסטראַגן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ד' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... גרו יאיר, בני ברק

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

לכבוד דיין יום הולדת זאלסטו זיך פארנעמען אפצוגיסן נעגל וואסער ביים בעט און ארויסטראגן די טמאנע וואסער, אזוי וועסטו אויסוואקסן א גרויסער צדיק.

געוואוין זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן אויף דיין שפראך, אויף אידיש. יעדן טאג אינדערפרי זאלסטו אריינגיין אין דיין שלאף צימער, פארמאך די טיר און רעד פאר דריי מינוט צום אייבערשטן. ערשט זאלסטו אים דאנקען פאר אלעס, פאר דינע גוטע עלטערן, און אז דו ביסט א איד, און דו ביסט געזונט, און אזוי ווייטער, און נאכדעם זאלסטו אים שטארק בעטן אז דו זאלסט זיין א צדיק, לערנען און דאווענען און נישט טון קיין שלעכטס. דער הייליגער רבי האט דערציילט אז דורך אסאך רעדן צום אייבערשטן איז ער געווארן א גרויסער צדיק.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

לערנען מיט אידישע קינדער, נעמט אוועק אייגענע

שוועריקייטן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ד' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

מרת ... תחנ'י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך בין אייך זייער מכיר טובה פארן מיר העלפן מיט בית פיגא, איך ווייס אז עס קומט אייך אן שווער, איר האט נישט די כחות, בפרט יעצט אין די חדשים וכו', איר קומט ממש מיט די לעצטע כחות; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, כג): "לפום צערא אגרא", לויט ווי שווער עס קומט אן צו טון מצות - אלץ מער און גרעסער איז די שכר.

בזכות וואס איר העלפט מיר אין בית פיגא - וועט איר זוכה זיין צו נחת פון אייערע קינדער, און צו פארשפארן זייטיגע עגמת נפש; די עגמת נפש ווערט אויפגעטוישט, אנשטאט זיין פארנומען מיט אייגענע ווייטאג השם ישמרנו - האט מען נאר די שוועריקייטן פון לערנען מיט אידישע קינדער.

לייגט אריין אין די פלמידות אהבת השם, ליב האבן דעם אייבערשטן, ליב האבן איידלקייט, ליב האבן זיין א איד, ליב האבן טאטע מאמע, ליב האבן צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

טראכט נישט ביי הפצה פון געלט, טראכט פון נשמות

פעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ד' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
... גרו יאיר, ירושלים

איך פריי זיך צו הערן פונעם מנהל אז דו העלפסט די מוסדות אין ירושלים; מיטן משמש זיין דעם רבי'ן איז מען אלעס מתקן, מיטן העלפן בויען מוסדות וואס זענען מגלה ומפרסם דעם הייליגן רבינ'ס עצות, משיח'ס עצות - ווערט מען געראטעוועט פון שלעכטס.

גיי אויף הפצה, אלס בחור פלעגסטו מיר שרייבן פון דיין הפצה, יעצט אז דער אייבערשטער האט דיר געהאלפן האסט חתונה געהאט - זאלסטו מער עוסק זיין אין הפצה. גיי יעדן טאג צו ישיבות און צו כוללים, צו די בחורים און די אינגעלייט וואס ווילן זיין גוט און ערליך און האבן נישט קיין וועג, עס פעלט זיי די חיזוק פון רבי'ן; זאלסטו גיין יעדן טאג הפצה.

טראכט נישט ביי הפצה קיין איין רגע פון געלט, טראכט פון נשמות; ווי דו קענסט מחזק זיין נאך א נשמה, נאך א נשמה זאל צוריק אנהויבן לעבן מיט אמונה. הפצה ברענגט שפע, אבער נאר אז די מח מחשבה טראכט נישט פון די געלט.

דְּעַר אַיִבְעַרְשֻׁטְעַר זָאל הֶעֱלָפֵן זָאלֶסט הָאָבֶן הַצִּלְחָה אִין אֶלֶע עֲנִינִים.

...

לְעֲרַנְעֵן מֵיט תְּלַמִּידוֹת פּוֹן זִיף שְׁעֵרֵן דִּי הָאָר נָאָף דִּי חֲתוּנָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - מוֹצָאֵי שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשַׁת וַיִּצְא, ז' כֶּסֶלִיו, שְׁנַת תְּשׁוּבָה לְפָרֵט קָטָן
מֵרַת ... תַּחֲנִי, מְנַהֲלַת בֵּית פִּיגָא, קְרִיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבְעַרְשֻׁטִי

לֵייגט אַרײַן אִין דִּי קְעַרִיקוּלֶעם פּוֹן בֵּית פִּיגָא מֵעַן זָאל לְעֲרַנְעֵן מֵיט דִּי
תְּלַמִּידוֹת פּוֹן דָּאס גְּרוֹיסקֵייט פּוֹן זִיף שְׁעֵרֵן דִּי הָאָר נָאָף דִּי חֲתוּנָה, מֵעַן קָעַן
נִישְׁט קוּמֶעַן מֵיט אַ שְׁעַר מֵאֲשִׁין אַ טָאג נָאָף דִּי חֲתוּנָה און אָפְשְׁעֵרֵן דִּי הָאָר
וּוּעַן דִּי פֶלָה הָאָט נִישְׁט גֶּעֱהָעֶרְט וואס איז דָּאס זִיף אָפְשְׁעֵרֵן; עָס אִיז נִישְׁט
גֶּעֻנֵג צו גֶּעבֵן אַ שִׁיעוּר אִיין מָאל אַ יָאָר פּוֹן דָּעם, ווייל נִישְׁט אֶלֶע תְּלַמִּידוֹת
קוּמֶעַן פּוֹן שְׁטִיבְעַר וואו מֵעַן לױבְט אויס צִנִיעוֹת, און וואו מֵעַן לױבְט אויס
דָּאס גֵיין אִין דִּי וועג פּוֹן צִדִיקִים, עָס זְעַנְעַן דָּא שְׁטִיבְעַר וואו מֵעַן קֶרַעֲכָצֵט
ווי שְׁווער עָס אִיז צו זײַן אַ אִיד, און אוּנְזַער אַרְבַּעַט אִיז לִיכְטִיג מֵאָכֵן דִּי
הֶעֱרָצַעַר פּוֹן דִּי תְּלַמִּידוֹת, זײ גֶּעבֵן צו שְׁפִירֵן דִּי זִיסֶע טַעַם פּוֹן זײַן אַיִדל און
גֵיין אִין דִּי וועג פּוֹן צִדִיקִים.

זְעֻצֵט אַז מֵעַן זִינְגֵט מֵיט דִּי מֵיידֶלֶעף נִיגוּנִים פּוֹן חֲנוּפָה, זָאל מֵעַן טוִישֵׁן
דִּי ווערְטֶער פּוֹן דִּי לִיד: "אִיף בֵּין אַ מַכְבִּי, אִיף בֵּין אַ מַכְבִּי", צו דִּי ווערְטֶער:
"אִיף בֵּין אַ אִיד, אִיף בֵּין אַ אִיד"; ווייל דִּי עֶרֶב רַב הָאָבֶן גֶּעֻנֵמֶעַן דִּי וואָרט
מַכְבִּי, זײ זְעַנְעַן דָּאס מַגִּישֵׁם וְכוּ', דִּארְפֵן מִיר זִינְגֶען: "אִיף בֵּין אַ אִיד", "אִיף
בֵּין אַ אִיד".

דְּעַר אַיִבְעַרְשֻׁטְעַר זָאל הֶעֱלָפֵן אִיר זָאלֶט הָאָבֶן הַצִּלְחָה אִין אֶלֶע עֲנִינִים.

...

קנאבל און צוקער ביי א פדיון הַבֵּן

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת ויצא, ז' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לְכָבוֹד מְשֻׁפָּחַת ... שְׂיָחִיו

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מזל טוב פאר ענקער אייניקל, דער אייבערשטער זאל ענק געבן געזונט
און נחת ביי די קינדער און די אייניקלעך בזכות וואס ענק טוען אזויפיל פאר
הפצה, ענק פארשפרייטן די עצות פון הייליגן רבי'ן; אזויפיל מענטשן זענען
זיך מחי' מיט די קונטרסים וואס ענק זענען מתרגם מידי שבוע בשבוע.

אויף אייער פראגע ווי אזוי צו פראנווען די סעודת פדיון הַבֵּן; מאכט א
שיינע סעודה אין שטוב (אדער אין בית המדרש), רופט די עלטערן, די
זיידעס און באבעס, און מאכט א פינע סעודה. מאכט אייך נישט נאריש מיט
אויסגעבן געלט פאר טייערע סעודות; ממה נפשך, אויב מען האט די פאר
איבריגע דאלער - זאל מען דאס ענדערש געבן פאר די פארפאלק, זיי העלפן
לעבן, און געבן פאר צדקה, און אז מען האט נישט די פאר איבריגע דאלער
- איז דאך זיכער נישט ווערד צו בארגן זיך צו באנווייזן פאר משפחה און
שכנים וכו'.

סעודת פדיון הַבֵּן איז א גרויסע זאך, עס שטייט פון צדיקים אז עס איז
א תיקון הברית.

עס איז א מנהג ישראל צו טיילן קנאבל און צוקער. מוהרא"ש זאגט א
טעם, צו דערמאנען וואס חקמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת לא): "מי שאכל
שום וריחו נודף, יחזור ויאכל שום אחר, ויהא ריחו נודף", ווער עס האט
געגעסן קנאבל און עס גייט א גערוד פון זיין מויל, איז זיין עצה צו עסן
ווייטער קנאבל? אזוי אויף זאל מען נישט זאגן 'איך בין שוין איין מאל
אראפגעפאלן, וועל איך זיך נאכלאזן און טון חס ושלום עבירות, נאר גלייבן
וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין ש'כולין
לקלקל", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן, "תאמין ש'כולין
לתקן", דארפסטו אויך גלייבן אז דו קענסט צוריק פאררעכטן, נאך האט דער

הייליגער רבי אונז געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תנג): "וואלט איך חס ושלום עובר געווען די גרעסטע עבירה, וואלט דאס מיר גארנישט אראפגעווארפן, איך וואלט תשובה געטון און געבליבן אן ערליכער איד אזוי ווי פארן טון די עבירה".

אזוי אויך טיילט מען צוקער, צו ווייזן אז מען זאל זוכן דאס זיסקייט אין לעבן, זוכן ווי גוט דער אייבערשטער איז.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי מער מען דאנקט דעם אייבערשטן, אלץ מער ניסים

פאסירט

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת ויצא, ז' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... תחילת, תלמידה בית פיגא

א גרוס פון אייער חתן ... גרו זאיר, ער לערנט פליסיג און דאווענט ערליך, ער צייכנט זיך אויס מיט גוטע מידות.

דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער האט געטון מיט אייך ביז אהער, ווי מער מען דאנקט דעם אייבערשטן - אלץ מער ניסים פאסירט אין לעבן; דאנקען דעם אייבערשטן איז די שטערקסטע זאך צו פועלן ישועות און צו משנה זיין די טבע.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

גוטע ווערטער פאר יעדן קינד, רעדן צו זייער נשמה

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת ויצא, ז' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרו זאיר, מנהל מוסדות היכל הקודש בארץ הקודש

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בְּנוֹגַע וְכוּ'; גַּעַב פֶּאֶר דִּי קִינְדֵּער עֶסן מִיטאַג אַזוי ווי מַעַן פִּירט זײַךְ בײַ
עַנְק וְכוּ', מֵאָךְ נִישְׁט נֶאָךְ ווי מַעַן טוט אײַן אַמֶּעֲרִיקֶע; יַעֲדֵע פֿלאַךְ הָאָט זײַךְ
זײַן וועג ווי אַזוי מַעַן פִּירט זײַךְ. מֵאָךְ נֶאָךְ נֶאָר דִּי חֶלֶק הַחִינוּךְ, דִּי חֶלֶק פֿון
גַּעבֵן גוֹטֶע ווערטער פֿאַר יַעֲדֵן קִינְד, קוֹקֵן אויף דִּי קִינְדֵּער מִיט רַחֲמֵנוֹת,
רַעֲדֵן צו זײַער נֶשְׁמָה, און אויף פֿאַרלאַנגען אַ שְׁטאַרְקֶע דֶּרף אַרְצֵן, נִישְׁט לֶאָזֵן
דִּי קִינְדֵּער וואַקסן מִיט הַפִּקְרוּת.

אײַךְ הָאָךְ צום אײַבערשטן צו קענען שיקן דעם חוֹדֵשׁ נֶאָכְאָמָאל גַּעלֵט
פֿאַר דִּי מוֹסֵד אײַן אַרְץ יִשְׂרָאֵל. אײַךְ בַּעַט דִּיר אַ טוֹבָה, גײַ קײַן יִבְנָאֵל, גײַ צו
מוֹהְרָא״שׁ, אײַךְ מֵאָךְ דײַךְ אַ שְׁלִיחַ, און בַּעַט פֿאַר מִיר, בַּעַט דָּאָרט פֿאַר דִּי
הַצִּלְחָה פֿון דִּי מוֹסְדוֹת, און דַּעַר אײַבערשטער וואס האט אונז געהאלפן ביז
אָהֶער וועט אונז ווייטער העלפן.

גַּעַב אײַבער אַ פֿערזענליכע שִׁכְח פֿאַר יַעֲדֵן מְלַמֵּד און פֿאַר אַלֶּע
אײַנגעשטעלטע, אײַךְ בײַן זײַ אַלֶּע זײַער דאַנקבאַר.
דַּעַר אײַבערשטער זאַל העלפן זאַלסט האבן הַצִּלְחָה אײַן אַלֶּע עַנְיָנִים.

...

אַ תְּמִימוֹת דִּיגֵן פֿשוּט'ן אִיד אִיז דאָ וואס מְקַנָּא צו זײַן

בַּעֲזַרְתָּ ה' יתְּבַרֵךְ - יום א' פֿרֶשֶׁת וַיִּשְׁלַח, ז' כְּסֵלִיו, שְׁנַת תשפ"ה לְפֶרֶט קָטָן
לְכַבֹּד ... נִרוֹ זְאִיר

דִּי גֶרַעסֶטֶע זאָךְ אִיז דִּינען דַּעַם אײַבערשטן מִיט תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, דַּעַר
הַיִּלְיָגֶער רִבִּי הָאָט זײַךְ אויסגעדרוקט אויף אײַנעם, אַ פֿשוּט'ער מַעֲנִיטֶשׁ וואס
הָאָט גַּעוואוינט אײַן בְּרֶסֶלֶב (חיי מוֹהֲרָ"ן, סימן תקכ): "אַנִי מְקַנָּא אֶת ר' יוֹסֶקֶע",
אײַךְ בײַן מְקַנָּא דַּעַם ר' יוֹסֶקֶע, "שׁיִכּוֹל לומר הַרְבֵּה", וואס פֿלעגט זאָגן אַסאַךְ;
אײַן בְּרֶסֶלֶב הָאָט גַּעוואוינט אַ אִיד וואס פֿלעגט זאָגן און זאָגן תְּהִלִּים און
תְּחִנוֹת און מַעֲמָדוֹת, אויף אַיִם הָאָט דַּעַר רִבִּי גַּעזאַגט אַז עַר אִיז אַיִם מְקַנָּא.

אַינטערעסאַנט, דַּעַר רִבִּי זאָגט דאָךְ (לקוטי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א, סימן רעח): "הַצִּדִּיק
שְׁאִינוֹ מְקַנָּא שׁוּם צִדִּיק, לֹא בַּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בַּעוֹלָם הַבָּא", אַז דִּי גֶרַעסֶטֶע

מְדַרְיָגָה אִיזוּ וְעַזְרָא מְעַן אִיזוּ קִיּוּנֵעַם נִישֵׁט מְקַנָּא, "רַק אוֹתוֹ לְבִדּוֹ יִתְבַּרְךָ", נָאָר דַּעַם אִיבְעֶרְשֶׁטֶן אַלִּיין, און ווי מיר ווייסן האט דער רבי דאס געזאגט אויף זיך אַלִּיין, אַזוֹי ווי די מַעֲשֵׂה גִיִּיט מיט רַבִּי נְתָן, ווי ער האט זיך צופלאמט און געזאגט אז דער רבי איז מְשִׁיחַ וְכוּ' וְכוּ'; דער רבי איז קִיּוּנֵעַם נִישֵׁט מְקַנָּא, נָאָר דַּעַם אִישׁ פֶּשׁוּט פֿון בְּרֶסֶלֶב וואס קען אַסאַך זאַגן... דאס איז פֿלאַי פֿלאַים, ווי גרויס תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת אִיז, דאס איז הֶעֱכָעַר פֿון די הֶעֱכָסְטֵע, בייים רבי'ן איז תְּמִימוֹת די הֶעֱכָסְטֵע זאך, אז אים איז מען גאר נאָ מְקַנָּא.

זאג תהלים, הַלְלוּ אֱלֹהִים וְעֵדֶן טָאָג זאַגן דַּעַם יוֹם תְּהִלִּים און מְסִיִּים זיין תְּהִלִּים יַעֲדֶע וואך. דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן עג): "מִי שֶׁרוֹצֶה לְזַכּוֹת לְתִשְׁבּוּחַ יְהוָה רְגִיל בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים", ווער עס וויל זוכה זיין תְּשׁוּבָה צו טון זאל זאגן תְּהִלִּים, "כִּי אַמִּירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשְׁבּוּחַ", ווייל זאגן תְּהִלִּים איז מְסוּגֵל צו תְּשׁוּבָה טון. "וְהִנֵּה, הַפֶּל חֲפָצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ", יַעֲדֶע אִיד וויל זיין אַן עֶרְלִיכֶע אִיד און טון דַּעַם ווילן פּוֹנֵעַם אִיבְעֶרְשֶׁטֶן, "וְאִם עַל פִּי כֵן לֹא כָל אָדָם זֹכֶה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה", אָבֵעַר נִישֵׁט יַעֲדֶע אִיז זֹכֶה אויסצופירן זיין ווילן אויף לְמַעֲשֵׂה, "כִּי יֵשׁ אֶחָד שְׂאִין לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת כָּל לְתִשְׁבּוּחַ", ווייל ער האט בכלל נִישֵׁט קיין שוים הַתְּעוֹרְרוֹת תְּשׁוּבָה צו טון, "וְאַפִּילוּ מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְתִשְׁבּוּחַ, אִינּוּ זֹכֶה לְהִגִּיעַ אֶל הָאוֹת וְהַשְׁעָר שֶׁל תְּשׁוּבָה הַשֵּׁיף לוֹ", און אָפִילוּ אִינֶעַר וואס האט שוין נאָ אַ הַתְּעוֹרְרוֹת תְּשׁוּבָה צו טון, ווייסט ער נִישֵׁט וואס ער זאל טון דאס צו קענען אויספירן, "וְאַפִּילוּ אִם מַגִּיעַ לְשֵׁם, יְכוּל לְהִיֹּת שֶׁהַשְׁעָר שֶׁל תְּשׁוּבָה סְגוּר, וּמִחֲמַת כָּל זֶה אֵין הָאָדָם זֹכֶה לְתִשְׁבּוּחַ", און אָפִילוּ אִינֶעַר וואס האט נאָ אַ הַתְּעוֹרְרוֹת תְּשׁוּבָה צו טון און ער ווייסט וואס מען דאַרף טון צו ווערן אַן עֶרְלִיכֶע אִיד, דאַרף ער נאָך אויף זוכה זיין צו טון לְמַעֲשֵׂה און נִישֵׁט ווערן צַעֲבָרָאכֵן וְכוּ' וְכוּ', דערפאר איז נִישֵׁט יַעֲדֶע זֹכֶה תְּשׁוּבָה צו טון, "וְעַל יְדֵי אַמִּירַת תְּהִלִּים, אָפִילוּ מִי שְׂאִין לוֹ שוים הַתְּעוֹרְרוֹת לְתִשְׁבּוּחַ, הוּא מִתְּעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה", פִּירט דער רבי אויס, אז אַ מַעֲנִטֵשׁ אִיז זֹכֶה און ער זאגט תְּהִלִּים, אָפִילוּ ער האט נִישֵׁט קיין שוים הַתְּעוֹרְרוֹת - ווערט ער אָבֵעַר נִתְּעוֹרֵר

תְּשׁוּבָה צו טוֹן דוּרְךָ דַעַם, "וְגַם זֹכָה עַל יְדֵי תְהִלִּים לְהַגִּיעַ אֶל הַשָּׁעַר וְאוֹת הַשָּׁיָף לוֹ, וְלִפְתָּח הַשָּׁעַר; נִמְצָא שְׂזֹכָה עַל יְדֵי תְהִלִּים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה", אֹן עַר קָעַן אֲנִי מֵיט אַ מוֹרָא' דִּיגַע שְׁטאַרקִיט וְכוּ', בִּיז עַר אִיז זֹכָה תְּשׁוּבָה צו טוֹן אֹן וְועֶרן אַן עֶרְלִיכֶער אִיד.

דַּער אִיבֶּעֶרשְׁטֶער זַאל הַעֲלֹפֶן זַאלֶסט הַאבֶּן הַצְּלָחָה אִין אַלֶע עֲנִינִים.

...

גַעמאַכְטֶע חֶשֶׁק, בִּיז עֶס וְועט וְועֶרן אַן אַמְתִּיעַ חֶשֶׁק

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת וַיִּשְׁלַח, ז' כְּסֵלִי, שְׁנַת תַּשְׁפֹּה לְפָרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

שַׁבָּת אִין יְשיבָה אִיז גַעווען זייער שׂיין, מְעַן הָאט זײַך זייער מְחֻזַק גַעווען מֵיטן הַיִּלְיָגֶן רַבִּינ'ס עֲצוֹת.

שַׁבָּת אִינדֶערפֿרי נֶאכָן דַאווענען בִּי סִיפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת הָאבֶּן מִיר גַעלֶערנט דִי מַעֲשֵׂה פּוּנְעַם חֶכֶם אֹן תַם (סִיפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת, מַעֲשֵׂה ט' מַחֲכֵם רַחֲמֵי), וְוי דַער חֶכֶם וְוען עַר הָאט בַאקוּמֶען דִי בְרִיו פּוּנְעַם קַענִיג אַז עַר ווִיל אִים זַען - אִיז עַר פֿלוּצֶלוּנג גַעווארן אַ גְרוֹיסֶער עֲנִיו, עַר הָאט אַנגֶעהוּבֶן זײַך אַוועק מֵאכָן אַז עֶס קָען נִישֶׁט זײַן דַער קַענִיג דַארף אִים. מִיר הַאבֶּן גַעֶרעדֶט אַז דַאס אִיז אִינֶע פּוֹן דִי טְרִיקֶס פּוּנְעַם יֶצֶר הָרַע, וְוען עֶס קוּמֶט צו עֲבוֹדַת הַשֵּׁם מֵאכֶט עַר דַעם מַעֲנִטֶש זַאל זײַך שְׁפִירֶן ווִי זײַן לַעֲרַנֶען אֹן דַאווענען, זייענע מְצוֹת אֹן מַעֲשֵׂים טוֹבִים - אִיז גַאַרנִישֶׁט וְועֶרד, אֹן אַזוִי וואַרפֶט עַר אַרײַן דַעם מַעֲנִטֶש אִין כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוּרְסוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, מַה שְׂאִין פֶּן דַער הַיִּלְיָגֶער תַם, וְוען עַר הָאט גַעהֶערט אַז דַער קַענִיג, דַער מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, דַער אִיבֶּעֶרשְׁטֶער ווִיל אִים זַען - אִיז עַר גְּלִיִּיך גַעלֶאפֶן מֵיט גְרוֹיס שְׂמֻחָה; אַזוִי דַארפֶן מִיר זײַך פִּירֶן, וְוען עֶס קוּמֶט צו דִנֶען דַעם אִיבֶּעֶרשְׁטֶן דַארפֶן מִיר לוִיפֶן צו אִים, אַוועק וואַרפֶן אַלֶע חֲכָמוֹת.

בִּי שְׁלֵשׁ סְעוּדוֹת הָאבֶּן מִיר גַעֶרעדֶט זייער אַ ווִיכְטִיגֶע זַאך וואס מְעַן דַארף ווִיסֶן פֶּאָרן לַעבֶּן, עֶס שְׁטִיט אִין פֶּסוּק (בְּרַאשִׁית כח, יב): "וְהִנֵּה מִלְּאֲכִי

אֱלֹקִים עֲלִים וַיִּרְדִּים בּוֹ", יַעֲקֹב אָבִינוּ הָאֵט גְּעַחְלוֹמ'ט וּוִי אַ לַיִטְעֵר שְׁטִיט גַעבֵן אִים בִּיזֵן הַיִּמָּל, און מְלָאָכִים גִּייעֵן אַרויף און אַראַפּ; לְכַאוּרָה דַארף זַיִן פֿאַרקערט, מְלָאָכִים זַענען אִין הַיִּמָּל, דַארף ווען שְׁטִיט "וַיִּרְדִּים וְעוֹלָיִם", זַי קומען אַראַפּ און גִּייעֵן אַרויף.

אַפֿשֵׁר לומר מיט די הַקְדָּמוֹת פון הַיִּלְגֵן רַבִּי'ן, דַער רַבִּי זַאָגט (שיחוח הַר"ן, סימן עד): "לְפַעַמִּים אִין לְהָאָדָם שׁוּם הַתְּלַהֲבוֹת בְּהַתְּפַלָּה", אַמַּל מַאֲכֵט זַיף אַז מְעַן הָאֵט נִישֵׁט קִיין גַעפִיל צום דַאווענען, אַזוֹי וּוִי די נִיגוּן גִּיט 'עֶסֶן עֶסֶט זַיף, שְׁלֹאפֵן שְׁלֹאפֵט זַיף - וּואס זַאל מְעַן טון אַז עֶס דַאווענט זַיף נִישֵׁט; זַאָגט דַער רַבִּי, מְעַן זַאל נִישֵׁט וּואַרטן ווען עֶס וועט אַראַפֿקומען אַ גַעפִיל פון אַויבן און דַעמאַלט דַאווענען, נַאר מְעַן זַאל זַיף מַאֲכֵן וּוִי מְעַן הָאֵט אַ גַעפִיל, מְעַן זַאל אָנהויבן דַאווענען מיט אַ גַעמאַכטע חֶשֶׁק, בִּיז עֶס וועט ווערן אַן אַמְתִּיעַ חֶשֶׁק.

דַער רַבִּי גַעבֵט אַ בִּישְׁפִיל, אַזוֹי וּוִי אַיִנער "שְׁנִיזֵט זַיף אַיִן רַגְזוֹ", מְעַן מַאֲכֵט זַיף עֶרנֶסט בִּיז מְעַן ווערט טאַקע בְּכַעס, "כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ בְּקִדְשָׁה בְּעִנְיֵן הַתְּפַלָּה", אַזוֹי אַויף בִּיִים דִּינען דַעם אַייבֶערשטן, "צִרִיכִים לְפַעַמִּים לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ רַגְזוֹ", דַארף מְעַן זַיף מַאֲכֵן וּוִי מְעַן הָאֵט אַ גַעפִיל, "וַיַּעֲשֶׂה לוֹ חֲמִימוֹת וַתִּבְעַרְתַּ הַלֵּב בְּדַבּוּרֵי הַתְּפַלָּה, אַזוֹי וּוִיא אַיִנער שְׁנִיזֵט זַיף אַ רַגְזוֹ, וְעַל יָדֵי זֶה יָבוֹא אַחַר כֵּךְ בְּאַמַּת לְהַתְּלַהֲבוֹת וַחֲמִימוֹת הַלֵּב בְּהַתְּפַלָּה", אַזוֹי וועט עַר קומען צו דַאווענען מיט אַ בְּרַעַן און מיט אַ גַעפִיל, "וַיִּזְכֶּה שֵׁיבֵעֵר לְבוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיִּתְפַּלֵּל בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל", און עַר וועט זֹכֶה זַיִן אַז דַאס הַארץ וועט אִים אָנהויבן בְּרַענען צום אַייבֶערשטן.

"וְכֵן בְּעִנְיֵן הַשְּׂמִחָה", און אַזוֹי אַויף ווען עֶס קומט צו זַיִן פֿרִייליך; מְעַן קען נִישֵׁט וּואַרטן בִּיז מְעַן וועט טאַקע זַיִן פֿרִייליך, נַאר מְעַן זַאל זַיף מַאֲכֵן וּוִי מְעַן אִיז פֿרִייליך, "וְאִם לְפַעַמִּים דַעַתוֹ מְבַלְבֵּל וְאִינוּ יָכוֹל בְּשׁוּם אַפֿן לְשִׂמְחַ עֲצֻמוֹ", און אַז מְעַן אִיז אַזוֹי צַעמִישֵׁט און מְעַן קען נִישֵׁט צו קומען צו אַמְתִּיעַ שְׂמִחָה, "אַז עֲצַתוֹ שִׁיעֲשֶׂה עֲצֻמוֹ כְּאִלוֹ הוּא שְׂמִחַ", זַאל מְעַן זַיף מַאֲכֵן וּוִי מְעַן אִיז פֿרִייליך, "וְאִף עַל פִּי שְׂבַתְחֻלָּה עֲדִין אִין הַשְּׂמִחָה בְּאַמַּת בְּלֵב", און אַפִילוֹ אִין אָנהויב אִיז מְעַן טאַקע נַאכְנִישֵׁט פֿרִייליך, עֶס אִיז נַאר

גַּעַמְאָכְט, "אַף עַל פִּי כֵן עַל יְדֵי שְׁעוֹשָׁה עֲצָמוּ כְּאֵלוֹ הוּא שְׂמַח, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה אַחַר כֵּן בְּאַמַּת לְשִׂמְחָה", וְעוּט עַר בֵּימֵי סוּף וְעֶרְן פְּרִיילִיךְ.

דָּאס קוּמְט אױנז די פֿסוק לְעֶרְנֶען, די לייטער שְׂטֵיט ביי דיר, דו קענסט אַנקומען צו די העכסטע מדרגה, אָפֿער קוֹדֵם איז 'עוֹלָיִם' און נֶאכְדֵעִם 'יְוֹרְדִים בּוֹ', ווארט נישט די מלאכים זאלן אַראַפֿקומען קוֹדֵם, דו זאלסט שפּירן די קדוּשָׁה, די שְׂמֻחָה, און נאר אזוי דאווענען און דינען דעם אייבערשטן, נאר ערשט קרייך דו ארויף אויפן לייטער, דו הויב אָן אַרויפֿשיקן מלאכים, רעד ארויס דיבורים צום אייבערשטן, לְעֶרְן תּוֹרָה אָן פֿאַרשטיין, און מאַךְ דײַך פֿרייליך, נֶאכְדֵעִם וְעוּט זײַן 'יְוֹרְדִים בּוֹ', וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

באזוכן און אַנרופֿן די עלטערן

בְּעִזְרַת ה' יתְּבָרֵךְ - יום ב' פרשת וישלח, ח' כסליו, שְׁנַת תשפ"ה לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב געהערט פון רבי יצחק שליט"א, ער געדענקט אז מוהרא"ש פֿלעגט יעדן טאג נאך דאווענען אַנרופֿן זײַן טאַטע; זאלסטו אויך אזוי טון, אַנרופֿן דײַנע עלטערן יעדן טאג, און אז דו וואוינסט אין די זעלבע שטאט ווי דײַנע עלטערן - זאלסטו זיי באזוכן יעדן טאג, און אז דו וואוינסט אין אַ צווייטע שטאט - זאלסטו גיין פון צייט צו צייט זיי באזוכן; ווייל די מצוה פון כיבוד אב ואם איז אזוי הייליג, די הייליגע חכמים זאגן (בבא מציעא לב.): "הוקש כיבוד אב ואם לכבודו של מקום", די מצוה פון כיבוד אב ואם איז אזוי גרויס, עס איז אזוי ווי מען איז מכבד דעם אייבערשטן אליין.

מוהרא"ש דערציילט (פעולת הצדיק, סימן פא), דער הייליגער רבי פֿלעגט פֿארן צו זײַנע עלטערן יעדע שטיק צייט, אפילו ער האט געוואוינט ווייט אַוועק פון זיי, פון אוסנאטין ביז מעזיבויז איז מער פון דריי הונדערט פופציג קילאמעטער, דאס איז איבער צוויי הונדערט מייל, דאך פֿלעגט דער רבי זיך

אַרְיֵבֶעַר כּאַפֿן מִזְמַן לְזַמֵּן צו זײ; אײז אַנדאײ הײנטיגע טעג אײז דאָ אַזױ גְרײַנג צו מְקַיִים זײן די גְרוֹיסע מַצָּוה, ווען מען קען רעדן דורך טעלעפֿאן אײז ממש אן עבִירָה דאס נישט צו טון.

ווען דו רעדסט מיט דײַנע עלטערן דערצײל זײ נאר פֿרײליכע זאַכן, מאָך זײ נישט קײן צער, און אז דו גײסט אַרײַבער עפֿעס פֿרײוואַט צווישן דיר און דײן ווייב – וואס דארפסטו דאס זאָגן פֿאַר דײַנע עלטערן? וואס וועסטו האָבן דערפֿון? וואס קענען זײ דיר העלפֿן? וואס ווילסטו? זײ האָבן שוין געהאַט גענוג צער, יעצט אײז אַ צײט פֿון שְׂמֻחָה, דערצײל זײ פֿרײליכע זאַכן, דערצײל זײ שײַנע זאַכן. מוהֶרָאײ"ש זאָגט, דאס אײז פֿשֵׁט וואס די תּוֹרָה זאָגט (פֿראשײת ב, כד): "על פֿן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְיִדְבַק בְּאִשְׁתּוֹ", מישט נישט אַרײן אײַערע עלטערן אין עַנְקער לעבן, און קײנמאל זײך נישט אַפֿרעדן פֿאַר זײ, פֿאַר עלטערן דערצײלט מען נאר גוטס און מען ברענגט זײ נאר נחת.

הײנט נאכט אײז דא די פֿרויען צאַמקום, זע דײן ווייב זאל קומען, אײך האב זײער וויכטיגע זאַכן צו רעדן צו די פֿרויען פֿון אונזער קהילה. דער אײַבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האָבן העלפֿה אין אלע ענינים.

...

לערנסט נאך יעדן טאג דעם בלאט גמרא?

בעזרת ה' יתברך – יום ג' פֿרשֶׁת וּיְשַׁלַח, ט' כסליו, שְׁנַת תּשפ"ה לִפְרֵט קָטָן לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

דאס אלעס וואס דרייט זײך וכו', מַחֲשָׁבוֹת וכו' – אײז נאר לִמְעַן הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן. אלעס וואס דו זעסט, אלעס וואס דו הערסט וכו' – אײז צו זען אויב דו וועסט ווייטער בלייבן ערליך, נישט אַפֿלאַזן דײַנע רצונות ופֿיסופֿין. אַזױ ווי דער הייליגער רבֿי זאָגט (חיי מוהר"ן, סימן תקיט): "כֹּל מֵה שְׂאֵתָה רוּאָה בְּעוֹלָם", וואס דו זעסט אויף די וועלט, "הוא רק בשביל הבחירה", אײז נאר עס זאל זײן אַ בְּחִירָה, דער מענטש זאל אויסוועלן די גוטע וועג, "כּי כֹל

העולם ומלאו לא נברא רק בשביל הבחירה, ווייל די גאנצע וועלט איז באשאפן געווארן נאר אז מענטשן זאלן האבן א בחירה צו בוחר זיין בטוב, זיך קערן צום אייבערשטן און איבערקומען די נסיונות..

וואו האלסטו אין ש"ס? לערנסט נאך יעדן טאג דעם בלאט גמרא? קומענדיגע וואך ענדיגן מיר מסכת בכא בתרא, און מיר הויבן אן מסכת סנהדרין, וויל איך דיר בעטן זאלסט אויך אנהויבן לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא. מוהרא"ש זכרונו לברכה האט דערציילט פון הרב הקדוש רבי בנציון מקאבוב זכותו יגן עלינו, בעל מחבר ספר קדושת ציון, אז אמאל זענען צו אים געקומען בחורים און געבעטן ער זאל זיי געבן א תיקון פאר זייער עבירות, זיי האבן אים דערציילט אלע זייערע חטאות נעורים וואס זיי האבן געטון און געבעטן א תיקון, האט ער זיי געזאגט זיי זאלן לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא, האבן אים די בחורים געזאגט אז דאס איז זיי זייער שווער, האט דער באבובער רב זיי געזאגט: "ווען איך וואלט אייך געזאגט איר זאלט זיך אפברענען אייערע הענט און מאכן גלגול שלג וואלט איר געלאפן מיט שמחה דאס טון, איר ווארט איך זאל אייך געבן אזא תיקון? דא געב איך ענק א גרינגע תיקון - א בלאט גמרא, איז ענק שווער צו לערנען?!" זעט מען פון דעם אז לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא איז א גרעסערע תיקון מער ווי אלע סארט סיגופים, מער ווי פארברענען די הענט און מאכן גלגול שלג.

שבת חנוכה וועל איך מיטן אייבערשטנס הילף זיין אין שטעטל קרית ברסלב ליבערטי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס איז דא צו זארגן אויף פרנסה?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וישלח, י' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לקבוד ... גרו זאיר

נישט די געלט מאכט פרייליך, און נישט דאס נישט האבן געלט מאכט

בעצבות ומרה שחורה, עס איז די וועג ווי אזוי מען טראכט. אזוי ווי דער רבי דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה ט' מחכם ופס), די פרנסה פונעם תם איז געווען בצמצום, ער האט פארדינט גאר ווייניג, ער האט נישט געהאט קיין צייט צו עסן און נישט געהאט קיין געלט פאר מער ווי ברויט, וואסער און א פעלץ, אבער פון גרויס שמחה האט ער נישט געשפירט אז עפעס פעלט אים, ער האט געשפירט ווי ער האט אלעס.

אמאל האט מען זיך אפגעערעדט צום רבי'ן אז עס איז נישטא קיין פרנסה וכו', האט דער הייליגער רבי זיי פארגעהאלטן (ת"י מוה"ר ז"ל, סימן תקכח): "מה לדאג על פרנסה", וואס איז דא צו זארגן אויף פרנסה? "הלא לתם עם איגירקיס הוא מאכל טוב", ברויט מיט איגערקעס (קיקאמבער) איז א גוטע עסן; אז מען דארף נישט לעבן א טייערע לעבן און קרעכצן טאג און נאכט אז עס פעלט געלט, מען קען לעבן א פרייליכע פשוט'ע לעבן.

קומענדיגע וואך מיטוואך פרשת וישב ענדיגן מיר מסכת בבא בתרא, און מיר הויבן אן מסכת סנהדרין, וויל איך דיר בעטן זאלסט אויך אנהויבן לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא. די גמרא וועט דיר ארויסנעמען פון אלע טונקלקייטן, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין כד.) אויפן פסוק (איכה ג, ו): "במחשפים הושיבני כמתי עולם, 'זה תלמוד בבלי'"; פּרעגט מוהרא"ש, ווי קען מען זאגן אויף תלמוד בבלי, די הייליגע גמרא - אז דאס איז א טונקלקייט, א טויטקייט? זאגט מוהרא"ש, ווען איינער וויינט און קלאגט 'במחשפים הושיבני, מיין לעבן איז מיר טונקל, כמתי עולם, מיין לעבן איז מיר טויט', קומען די הייליגע חכמים און מען טרייסט אים, 'זה תלמוד בבלי', עס איז דא אן עצה פאר דיר, נעם די הייליגע גמרא און לערן גמרא, די הייליגע גמרא וועט דיר ליכטיג מאכן, דאס וועט דיר געבן לעבן.

איך האב זוכה געווען אמאל צו עסן שבת ביי מוהרא"ש אין יבנאל, מוהרא"ש האט ביי די סעודה געגעבן פאר איינעם מוסר, עס איז געווען מוסר פון ליבשאפט, בבחינת וואס שלמה המלך זאגט (משלי כז, ה): "טובה תוכחת מגלה", עס איז גוט מוסר, אפילו מענטשן הערן, "מאהבה מסתרת", ווען עס קומט פון א באהאלטענע ליבשאפט; מוהרא"ש האט יענעם

געזאגט: "ביסט אמאל געווען אויפן 'רכבת היכל הקודש', פארנואס ביסטו אראפ פון באן? דער באן פארט, און ווער עס איז אויפן באן איז זוכה צו לערנען יעדן טאג אזויפיל תורה, קום צוריק ארויף אויפן באן".

דאס האט אים מוהרא"ש געזאגט נאכן יענעם פּרעגן אויב ער האט געלערנט דעם בלאט גמרא פון יענעם טאג, יענער האט געענטפערט גיין, האט אים מוהרא"ש געזאגט: "פארנואס ביסטו אראפ פון די באן היכל הקודש?"

טייערער ברודער, דער באן פארט און וועט זיך שוין נישט אפּשטעלן ביז משיח וועט קומען, דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן רכט): "מיין פייערל וועט ברענען און טליען ביז משיח וועט קומען"; שפּרינג ארויף אויפן באן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מען דארף רחמי שמים צו בלייבן ביים צדיק

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, י"א כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

בעט דעם אייבערשטן מען זאל דיך נישט אנוועק שלעפן פון הייליגן רבי'ן, מען דארף אסאך בעטן אויף דעם, דער סמ"ך מ"ם לאקערט אויף יעדן מקורב אים אנוועק צו שלעפן פון צדיק; איינעם שלעפט ער אנוועק מיט ליצנות, א צווייטן מיט חלישות הדעת; אזוי פרויבירט מען מיט אלע וועגן אנוועק צו שלעפן פון צדיק.

מען דארף רחמי שמים צו בלייבן ביים צדיק. מוהרא"ש דערציילט, דער רבי האט געהאט א תלמיד ר' ליפא, א גרויסער סוחר. אמאל איז ער געפארן צום ריד מאכן געשעפטן, ער האט געטראכט אז ער וועט קודם גיין צום רבי'ן נעמען א ברכה, איז ער געפארן צום רבי'ן אויף שבת. ביי שלש סעודות האט ער געווארט אז דער רבי זאל שוין ענדיגן די תורה, ער זאל קענען פארן

צום יריד פארדינען געלט. דער הייליגער רבי האט דאך אלעס געזען, האט ער מרמז גענווען ביי די תורה וואס שטייט אין זוהר (תיקוני זוהר תיקון ג' מהתקונים האחרונים): "חייכת בהון בעותתא בהאי עלמא, ולבתר, קטילת בהון", געלט לאכט צום מענטש אין די יונגע יארן, און שפעטער הרגעט עס דעם מענטש; דער רבי האט געוואלט מיט דעם מרמז זיין פאר ר' ליפא אז נישט אלעס איז געלט וכו', ר' ליפא האט זיך באליידיגט פון דעם, ער איז אנוועק געגאנגען פון רבי'ן און מער נישט געקומען.

יארן שפעטער האט אים רבי נתן געטראפן, ער האט אים געפרעגט: "ליפא, וואו ביסטו אנטלאפן, פארנוואס ביסטו אנוועק פון הייליגן רבי'ן? עמנו הייתם! "האט אים ר' ליפא געזאגט: "דער רבי האט מיך פארשעמט", מינענדיג די תורה וואס דער רבי האט דעמאלט געזאגט און אים מרמז געווען אין די תורה, זאגט אים רבי נתן: "ליפא! פון אזא רבי גייט מען אנוועק?! זאל דער רבי נעמען א דראנג (א דיקע האלץ) און מיך שלאגן - וועל איך אויך נישט אנוועק גיין", ווייל ווען מען מאכט זיך א חשבון, מען איז זיך מתבודד - קומט אויס אז פון אזא רבי וועל איך קיינמאל נישט אנוועק גיין, אפילו ער וועט מיך שמייסן מיט א דראנג'.

אז מען רעדט צו דיר קעגן דעם צדיק זאלסטו טון וואס דער שני למלכות האט געטון, ער האט געוויינט זייער שטארק און געבעטן דעם אייבערשטן זאל אים העלפן טרעפן די גאלדענע בארג מיט די פערלנעם שלאס. מוהרא"ש זאגט (נהרי אפרסמו), דאס איז די עצה ווען מען האט בלבולים און חלישות הדעת, מען זאל שרייען: "רבנו של עולם דא האב איך א צדיק וואס האט מיר געגעבן אזויפיל גוטס, זיך מוסר נפש געווען פאר מיר, פאר מיין שטוב, מיר אויסגעלערנט א וועג צו לעבן מיט דיר, זיין נאנט צו דיר, א וועג צו לערנען די הייליגע תורה, א וועג ווי צו לעבן מאן און ווייב בשלום, א צדיק וואס בלאזט אריין אין מיר א חיות, און דא בין איך אזוי צעמישט ווייל מען רעדט צו מיר ליצנות און איך האב חלישות הדעת וכו' וכו', אגא השם ראטעווע מיך איך זאל בלייבן ביים הייליגן רבי'ן מיין גאנץ לעבן".

קומענדיגע וואך ענדיגן מיר מסכת בבא בתרא, און מיר הויבן אן מסכת
סנהדרין, וויל איך דיר בעטן זאלסט אויך אנהויבן לערנען יעדן טאג א בלאט
גמרא. אז מען לערנט א בלאט גמרא ווערט מען ארום גענומען מיט די
שכינה הקדושה, מוהרא"ש זאגט, גמרא איז די ראשי תיבות פון די פיר
מלאכים גבריאל, מיכאל, רפאל און אוריאל; ווען מען לערנט גמרא ציט
מען צו זיך די פיר מלאכים, מען האט א שמירה עליונה (ספר החיים לאחי מהר"ל,
ספר זכיות, פרק ב).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

עצרתו אמונה
בזו מיון טויר?

IDFA: 8462765654

יא, מיטן איבערשטנ'ס הילף!

סיונט אויך אויף עס צו
באקומען וועכנטליך
אויף די פאסט

רופט אדער טעקסט:

718-387-2691

אנעיל צו:

subscribe@kerenhadfusa.org